

இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள் 680-681/2009

பட்டு ராஜன்

... மேல்முறையீட்டாளர்

-எதிர்-

தமிழ்நாடு மாநில அரசு

... எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

உடன்

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள் 799-800/2009

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 824/2009

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள் 801-802/2009

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள் 822-823/2009

தீர்ப்புரை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. மோகன் எம். சந்தானகவுடர்:

மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றத்தில் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 637 மற்றும் 748/2004-இல், 19.03.2009-ஆம் தேதியன்று வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புரையில், மேல்முறையீட்டாளர்களான எதிரிகள், முறையீட்டாளரான ஜீவஜோதி (அ.சா.1)-இன் கணவரான சாந்தகுமாரை கடத்தி கொலை செய்ததற்காக வழங்கப்பட்ட தண்டனைத் தீர்ப்பை இம்மேல்முறையீடுகளில் எதிர்க்கின்றனர்.

2. இம்மேல்முறையீடுகளுக்கு வழிகோலிய முக்கியப் பொருண்மைகள் பின்வருமாறு:

1-ஆம் எதிரி பல உணவகங்களின் (சரவண பவன்) உரிமையாளராவார். 1-ஆம் எதிரி, ஜோதிடரின் அறிவுரையின்பேரிலோ அல்லது அ.சா.1-இன்மேல் மோகம் கொண்டதன்பேரிலோ, ஏற்கெனவே சாந்தகுமார் (இறந்தவர்) என்பவரை அ.சா.1 திருமணம்புரிந்திருந்தபோதிலும், அவரை மூன்றாவது மனைவியாக்கிக்கொள்ளும் ஆழ்ந்த விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினார். அவரது விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்காக, 1-ஆம் எதிரி, அ.சா.1-க்கும், அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கும் மற்றும் அவரது

கணவருக்கும் நிதியுதவி செய்துவந்தார். அவர் அ.சா.1-இடம் தொலைபேசியில் அடிக்கடி பேசிவந்தார், மேலும், நகை, பட்டுப் புடவைகள் போன்ற விலையுயர்ந்த பரிசுகளை அவருக்கு கொடுத்ததோடு, அவரது மருத்துவ செலவுகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளுமளவுக்குச் சென்றுவிட்டார். மேலும், அ.சா.1-இன் அன்பையும், பாசத்தையும் பெறுவதற்கு அவரது தனிப்பட்ட விஜயங்களில் அவர் அடிக்கடி தலையிட்டுவந்தார். ஒருமுறை அவருக்கு உடல்நிலை சரியில்லாதபோது, மற்றொரு மருத்துவரின் அறிவுறுத்தலின்பேரில் சிறந்த சிகிச்சை அளிப்பதாக சாக்குசொல்லி, 1-ஆம் எதிரி அவரை கட்டாயப்படுத்தி மற்றொரு மருத்துவமனைக்கு மாற்றினார். அங்கு, அவரிடம் அவளது கணவனுடன் உடலுறவு கொள்ளவேண்டாம் என்று அறிவுறுத்தி, அவரை பல்வேறு மருத்துவ சோதனைகளுக்குட்படுத்தினார். இறந்தவரான சாந்தகுமார், எய்ட்ஸ் மற்றும் அதுபோன்ற வேறு நோய்களுக்கான பரிசோதனைகளைச் செய்துகொள்ளும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டார், அதை அவர் வெளிப்படையாகவே மறுத்துவிட்டார்.

3. 01.10.2001 அன்று அ.சா.1-ம், அவரது கணவரும், (இங்குள்ள மேல்முறையீட்டாளர்கள் உட்பட) 1-ஆம் எதிரி மற்றும் அவரது ஆட்களால் கடத்தப்பட்டார். அதற்காக ஒரு தனிப் புகார் (அ.சா.ஆ.3) அ.சா.1-ஆல் கொடுக்கப்பட்டு, தனி விசாரணை நடத்தப்பட்டு வந்தது. அதிலுள்ள குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் சிலருக்கு தண்டனைத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. கடத்தல் சம்பவத்திற்காக தண்டனைத் தீர்ப்பிற்கு எதிராக தனி மேல்முறையீடுகளும் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. அவை தனித்தனியாக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளதால், அச்சம்பவத்தையும், குற்றத்தையும் குறித்து இம்மேல்முறையீடுகளில் நாங்கள் விரிவாக விவாதிக்க விரும்பவில்லை.

4. அ.சா.1-ஐ முன்றாம் மனைவியாக்கிக்கொள்வதற்காக அ.சா.1-இன் கணவரை ஒழித்துக்கட்டும்பொருட்டு, 1-ஆம் எதிரி, மற்ற மேல்முறையீட்டாளர்களின் உதவியை நாடினார். 01.10.2001 அன்று நடந்த கடத்தலைத் தொடர்ந்து, 2-ஆம் எதிரி, அ.சா.1-ஐ தொடர்புகொண்டு, முந்தைய நிகழ்வுகள் குறித்து வருத்தம் தெரிவித்து, அ.சா.1-ஐ காவல் துறையிடம் புகார் கொடுக்கும்படி ஆலோசனை கூறினார். கொலை நடப்பதற்கு ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னர், 2-ஆம் எதிரி, அ.சா.1-இடம், 1-ஆம் எதிரியின் தவறான செயல்களை வெளியிடுவதற்காக 2-ஆம் எதிரிக்கு தனிப்பட்டமுறையில் தெரிந்த பத்திரிக்கையாளரை சந்திப்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சாய்பாபா கோவிலுக்கு அவருடைய

கணவரை மட்டும் தனியாக வரச்சொல்லி அறிவுறுத்தினார், அதாவது, 2-ஆம் எதிரி, அ.சா.1 மற்றும் இறந்தவரின் நலம்விரும்பியாகவே தன்னைக் காட்டிக்கொண்டார்.

5. 18.10.2001 அன்று அ.சா.1-ம், அவரது கணவரும் 2-ஆம் எதிரியால் சொல்லப்பட்டதன்படி சாய்பாபா கோவிலுக்குச் சென்றனர். உடனே, அ.சா.1 மற்றும் அவரது கணவர் அமர்ந்திருந்த காரின் பின்னால், டி.என். 09 டி 3224 (சா.பொ.1) மற்றும் டி.என். 22 5202 (சா.பொ.2) என்ற பதிவு எண்களைக் கொண்ட அம்பாசிபர் கார்களும், டி.என். 09 க்யூ. 1310 (சா.பொ.3) என்ற பதிவு எண் கொண்ட டாடா சுமோ வண்டியும் வந்துநின்றன. ஒரு காரிலிருந்து 3 மற்றும் 4-ஆம் எதிரிகள் கத்திகளுடன் வெளியே இறங்கிவந்து, 5-ஆம் எதிரி அமர்ந்திருந்த எதிரியின் காரில் அ.சா.1-ஐயும், அவரது கணவரையும் வலுக்கட்டாயமாக ஏற்றிக்கொண்டு, அவர்களை செங்கல்பட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றனர். அன்றிரவு சுமார் 8.30 மணியளவில் 1-ஆம் எதிரிக்குச் சொந்தமான டி.என். 10 எம். 7755 (சா.பொ.4) என்ற பதிவு எண் கொண்ட மெர்சிடிஸ் பென்ஸில் 1-ஆம் எதிரியுடன் அ.சா.1-இன் பெற்றோரும் வந்திறங்கினர். அதன்பின்னர், 1-ஆம் எதிரி அந்த பென்ஸ் காரில் உள்ளதாகவும், அவளது கணவரை விட்டுவிட்டு, காரிலுள்ள 1-ஆம் எதிரியை சந்திக்கும்படியும் அ.சா.1-இன் தாயாரான அ.சா.2, அ.சா.1-இடம் கூறினார். அதற்கு அ.சா.1 எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததால், 3 மற்றும் 4-ஆம் எதிரிகள், அ.சா.1-ஐ வலுக்கட்டாயமாக பென்ஸ் காருக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அவர் அந்தக் காரில் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

6. 19.10.2001 அன்று அ.சா.1-ஐ சாந்தகுமாரிடம் அவருக்கு உள்ள காதலுக்கு காரணமாகக் கூறப்படுகின்ற வசியத்தின் (சூனியம்) தாக்கத்தை முறிப்பதற்காக பாரப்பாடி கிராமத்திலுள்ள அ.சா.9-இடம், 5 மற்றும் 8-ஆம் எதிரிகள் அழைத்துச் சென்றனர். அங்கிருந்து ஜோதிடரின் (அ.சா.8) அறிவுரையைக் கேட்க அவர் வேப்பங்குளம் கிராமத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அவ்விடத்தில், 1-ஆம் எதிரியின் ஊழியரான ஜனார்த்தனம் வந்து, அ.சா.1-இடம் அவரது கணவர், 1-ஆம் எதிரியின் ஆட்களின் பிடியிலிருந்து தப்பிவிட்டதாகவும், அவர் எங்கிருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை என்றும் தெரிவித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து அ.சா.1-ம், அவரது குடும்பத்தினரும் திருநெல்வேலியிலுள்ள ஆர்யாஸ் உணவகத்தில் இரவு தங்கிவிட்டு, 1, 5, 6 மற்றும் 8-ஆம் எதிரிகளுடன் இரயில் மூலம் சென்னைக்குத் திரும்பினர்.

7. இரண்டு நாட்களுக்குப்பிறகு, சாந்தகுமார், அ.சா.1-ஐ தொலைபேசியில் அழைத்து, 1-ஆம் எதிரி தன்னை கொலை செய்வதற்காக ரூ.5 இலட்சம் கொடுத்துள்ளதாக 2-ஆம் எதிரி தன்னிடம் கூறியதாகவும், ஆனால், 2-ஆம் எதிரி தன்மேல் பரிதாபப்பட்டு எதுவும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டதாகவும், மும்பைக்கு தப்பிச்செல்லும்படியும், பதினைந்து நாட்களுக்குப்பிறகு அவரை தொடர்புகொள்ளும்படி சொன்னதாகவும் அவரிடம் தெரிவித்தார். எனினும், சாந்தகுமார் அ.சா.1-இன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அவரிடம் திரும்பிவந்தார். அதன்பின்னர், 21.10.2001 அன்று, இருவரும் 1-ஆம் எதிரியிடம் கருணைக்காட்டும்படி கேட்க அவரை அணுகினர். இவ்வாறாக சாந்தகுமார் இன்னும் உயிருடனிருப்பதை வெளிப்படுத்திக்கொண்டார். பின்னர், அதே நாளன்று, 1-ஆம் எதிரியிடம் 2-ஆம் எதிரி, தானும் மற்ற எதிரிகளும், எவ்வாறு சாந்தகுமாரை கொன்று சான்றினை அழித்தனர் என்பதைப் பற்றி ஒரு பொய்யான கதையைக் கூறியிருந்த நிலையில், 1-ஆம் எதிரியின் சைகையின்பேரில் சாந்தகுமாரும், அ.சா.1-ம் அறைக்குள் நுழைந்து, 2-ஆம் எதிரிக்கு அதிர்ச்சியளித்தனர். அவமானத்தாலும், காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டதாலும் 2-ஆம் எதிரி சாந்தகுமாரை தாக்கத்தொடங்கியதில் 3-ஆம் எதிரியும், 4-ஆம் எதிரியும் சேர்ந்துகொண்டனர். 24.10.2001 அன்று அவர்கள் தம்பதியினரை காவல்துறை துணை ஆணையரின் அலுவலகத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, அம்மாதத் தொடக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்ட கடத்தல் சம்பவம் தொடர்புடைய புகாரைத் திரும்பப்பெறச்செய்து, அவர்களிடம் சில வெற்றுத்தாள்களில் கையெழுத்தும் பெற்றுக்கொண்டனர். அதே நாளன்று, மீண்டும் அ.சா.1-இன் மேலுள்ள வசியத்தின் (சூனியத்தின்) தாக்கத்தை நீக்குவதற்காக 5 மற்றும் 6-ஆம் எதிரிகள் அ.சா.1 மற்றும் அவரது குடும்பத்தினரை 1-ஆம் எதிரிக்குச் சொந்தமான டி.என். 10 எம். 7755 பதிவு எண் கொண்ட டாடா சுமோவில் அழைத்துக்கொண்டு சென்றனர். அதன் பின்னர் அவர்கள் திருநெல்வேலியை அடைந்தனர்.

8. 26.10.2001 அன்று காலை சுமார் 6.30 மணியளவில் திருநெல்வேலியில் அ.சா.1-ம், அவரது குடும்பத்தினரும் தங்கியிருந்த அறைக்குள் வந்த 5-ஆம் எதிரி, சாந்தகுமாரை கொண்டுவரும்படி 1-ஆம் எதிரி தன்னிடம் சொன்னதாக அவர்களிடம் தெரிவித்தார். அவரை தனியாக அனுப்ப விருப்பமில்லாமல், அ.சா.1-ம் சாந்தகுமாருடன் சேர்ந்து 5-ஆம் எதிரியுடன் சென்றார். 1-ஆம் எதிரி, அ.சா.1-ஐயும், அவரது கணவரையும் அவரது டாடா சுமோ (பதிவு எண் டி.என். 10 எம். 7755)

ஏற்றிக்கொண்டார். இவ்வாகனம் 9-ஆம் எதிரியால் ஓட்டப்பட்டு, 5 மற்றும் 8-ஆம் எதிரிகளும், அ.சா.1 மற்றும் சாந்தகுமாருடன் அமர்ந்துகொண்டுவந்தனர். மற்றொரு டாடா சுமோ (சா.பொ.3) அதனைப் பின்தொடர்ந்து வந்தது. கார் இலுப்பு கல்வெட்டை அடைந்தவுடன், 5-ஆம் எதிரி சமிக்கை செய்ததையடுத்து மற்றொரு வாகனம் நிறுத்தப்பட்டு அதிலிருந்து 2 முதல் 4 வரையிலான எதிரிகளும், 6-ஆம் எதிரியும் இறங்கிவந்தனர். 1-ஆம் எதிரி அதிலிருந்து இறங்கி சாந்தகுமாரின் சட்டையின் கழுத்துப்பட்டையைப் பிடித்து வெளியே இழுத்தார். அவர், சாந்தகுமாரை கீழே தள்ளி, 2 முதல் 4 மற்றும் 6-ஆம் எதிரிகளிடம் அவரை ஒப்படைத்துவிட்டு, "அவனை தீர்த்துக் கொடு" என்று உத்தரவிட்டார். 7-ஆம் எதிரியால் ஓட்டிவரப்பட்ட டாடா சுமோ (சா.பொ.3) மேற்படி எதிரிகளுடன் சாந்தகுமாரையும் ஏற்றிக்கொண்டு திண்டுக்கல்லை நோக்கிச் சென்றது. 1-ஆம் எதிரியும், மற்ற எதிரிகளும், அ.சா.1-ஐ திரும்ப அழைத்துக்கொண்டு சென்றனர். பின்னர் அவரையும், அவரது குடும்பத்தையும் சென்னைக்கு திரும்ப அழைத்து வந்தனர்.

9. அ.சா.1, வேளச்சேரியிலுள்ள அவரது தாய் வீட்டில் தங்கியிருந்தபோது, 5 மற்றும் 8-ஆம் எதிரிகளும், 1-ஆம் எதிரியின் மற்ற வேலையாட்களும் அ.சா.1 மற்றும் அவரது குடும்பத்தினரின் நடமாட்டங்களை உன்னிப்பாக கண்காணித்து வந்தனர். அதன்பின்னர், 1-ஆம் எதிரியின் தூண்டுதலின்பேரில், அ.சா.1-ம் அவரது குடும்பத்தினரும் ரவி (அ.சா.4) என்ற ஜோதிடரிடம் அழைத்துச்செல்லப்பட்டனர். அதன்பின்னர், கே.கே. நகரில் 1-ஆம் எதிரியின் இரண்டாம் மனைவியின் முன்னிலையில் ரகுநாத ஐயர் என்பவரால் நடத்தப்பட்ட சில சடங்குகளை அவர் மேற்கொள்வதற்குட்படுத்தப்பட்டார். இப்பாரம்பரிய சடங்குகள் மனைவியால், அவளது கணவரின் இறப்பிற்குப் பிறகே நடத்தப்படும் என்பதை அ.சா.1 அறிந்துகொண்டபிறகு, அவருக்கு இது அதிர்ச்சியளித்தது. எனவே, கடும் சந்தேகமடைந்து அவர், 1-ஆம் எதிரியும், அவரது ஆட்களும் தனது கணவரை கொலைசெய்துவிட்டதாகக்கூறி 20.11.2001 அன்று முதல் தகவல் அறிக்கை ஒன்றைக் கொடுத்து, அது குற்ற எண் 1047/2001-ஆக பதிவு செய்யப்பட்டது.

10. அரகத்தரப்பால் முன்வைக்கப்பட்ட குற்றம் புரிந்தமைக்கான உட்கருத்தானது, அ.சா.1 இறந்தவரான சாந்தகுமாரை ஏற்கெனவே திருமணம் புரிந்திருந்தார் என்று அறிந்த பிறகுங்கூட, 1-ஆம் எதிரி, அ.சா.1-ஐ முன்றாவது மனைவியாக்கிக்கொள்ள விரும்பினார். 1-ஆம் எதிரி, மற்ற எதிரிகளின் உதவியுடன், அ.சா.1-ஐயும் அவரது

கணவருக்குமிடையேயான உறவை துண்டிப்பதற்காக எடுத்த பல்வேறு முயற்சிகளில் தோல்வியடைந்தார். இறுதியாக, 1-ஆம் எதிரி, அ.சா.1-ஐ எந்தவித தடையுமின்றி திருமணம் புரிந்துகொள்ள இறந்தவரை ஒழித்துக்கட்டும்பொருட்டு கேள்விக்கிடமான குற்றத்தைப் புரிந்தார்.

11. இதற்கிடையில், முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்வதற்கு முன்பு அதாவது, 31.10.2001 அன்று, கொடைக்கானல் வனச்சரகத்தின் வன அலுவலர் இராமன் என்பவரும், வன காப்பாளர் முருகேசன் என்பவரும் (முறையே அ.சா.26 மற்றும் 27) டைகர்-சோழா வனப்பகுதியின் அருகே ஓர் ஆணின் சடலத்தைக் கண்டனர். சடலத்தைக் கண்டவுடன், அது அடையாளம் தெரியாத சடலம் என்பதும், இயற்கைக்கு மாறான மரணம் என்பதுமான முடிவைப் பதிவு செய்து, குற்ற எண் 559/2001-ஆக பதிவு செய்யப்பட்ட முதல் தகவலான அ.சா.ஆ.42-ஐ, அ.சா.27 கொடைக்கானல் காவல் நிலையத்தில் தாக்கல் செய்தார். சடலக்கூறாய்வானது, 01.11.2001 அன்று அ.சா.35-ஆல் நடத்தப்பட்டு, அதன்பின்னர், சடலமானது அடையாளம் காணப்படாமலிருந்ததால், அ.சா.32-ஆன தலைமை காவலர் செபாஸ்டியன் முன்னிலையில், அ.சா.33-ஆன அனித்தலையால், கொடைக்கானல் நகராட்சி இந்து மயானத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. இதற்கிடையே, எதிரி, சாந்தகுமாரை கொலை செய்ததாக குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு சரணடைந்தார். 2-ஆம் எதிரியும், மற்ற எதிரிகளும் பலியானவரை கொலைசெய்து, டைகர்-சோழா காட்டுப்பகுதியின் அருகிலுள்ள சாலையின் வளைவிற்கு அருகே சடலத்தை எறிந்துவிட்டனர் என்று ஒப்புதலுரை அளித்ததன் அடிப்படையில், விசாரணைக்குழுவானது அவ்விடத்திற்குச் சென்று, வனக்காவல் அலுவலர்களால் கண்டெடுக்கப்பட்ட சடலமானது சாந்தகுமாருடையதுதான் என்று இறுதியாக முடிவுசெய்தது. சடலத்தைப் புதைப்பதற்குமுன் கொடைக்கானல் காவல்துறையால் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்களும், (சா.பொ.11, 12, 13, 14), இறந்தவரின் சடலத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆடைகளும் (சா.பொ.5, 6 மற்றும் 8) சாந்தகுமாருடையதுதான் என்று அ.சா.1-ஆலும், அவரது குடும்பத்தினராலும், மேலும், சில எதிரிகளாலும் அடையாளம் காட்டப்பட்டன. சடலமானது, அ.சா.33 மற்றும் இரு நபர்களால் சடலம் தோண்டி எடுக்கப்பட்டு இரண்டாம் சடலக்கூறாய்வு நடத்த அனுப்பப்பட்டு, அது அ.சா.38-ஆல் நடத்தப்பட்டது. விசாரணையின்போது, இறந்தவரின் முகத்தின் படிநிலை ஆய்வு அ.சா.34-ஆன மருத்துவர் ஜெயபிரகாஷால் செய்யப்பட்ட பின்னர், சடலம் சாந்தகுமாருடையதுதான் என்பதாக முடிவு செய்யப்பட்டது. சடலம் தோண்டி எடுக்கப்பட்ட

பின்னர், இருப்பில் காணப்பட்ட தழும்பினைக்கொண்டு, அ.சா.1 மற்றும் 2-ஆலும் அடையாளம் காட்டப்பட்டது.

இந்திய தண்டனைச் சட்டம், (இதில் இதற்குப் பிறகு "இ.த.ச." என குறிப்பிடப்படும்)-ம் பிரிவுகள் 302, 364 மற்றும் 201 உட்பட பல்வேறு வகையங்களின் கீழ் குற்றச்சாட்டுகள் வனையப்பட்டு, விசாரணை நடத்தப்பட்டது.

12. விசாரணை நீதிமன்றமானது, ஆவணச் சான்றை மதிப்பீடு செய்ததன்பேரில், மேல்முறையீட்டாளர்-எதிரிக்கு, இ.த.ச., பிரிவுகள் 364, 304 பகுதி I மற்றும் பிரிவு 201-இன் கீழான தண்டிக்கத்தக்க குற்றங்களுக்காக தண்டனைத் தீர்ப்பளித்தது. மேல்முறையீட்டாளர்-எதிரியும், மாநில அரசும், உயர் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்ததில், உயர் நீதிமன்றம் எதிரியின் குற்றத்தின்பேரிலான காண்முடிவை உறுதி செய்கையில், தண்டனைத் தீர்ப்பை இ.த.ச., பிரிவு 304, பகுதி I-இன் கீழ் தண்டிக்கத்தக்க குற்றத்திலிருந்து பிரிவு 302-க்கு மாற்றியது. அரசுத்தரப்பு சாட்சிகளின், குறிப்பாக, அ.சா.1 மற்றும் அ.சா.2-இன் சாட்சியத்தோடு மற்ற துணை சாட்சியமும், உண்மையானதாகவும், நம்பத்தக்கதாகவும் இருந்தது என்றும், குற்றம் புரிந்ததற்கான உட்கருத்து நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தது என்றும், கடைசியாகப் பார்த்த சூழ்நிலையானது, நியாயமான சந்தேகத்திற்கப்பால் அரசுத்தரப்பால் நிரூபிக்கப்- பட்டிருந்தது என்றும், டேனியல் (2-ஆம் எதிரி)-இன் வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில் சடலம் கைப்பற்றப்பட்டது என்பது மெய்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது என்றும் விசாரணை நீதிமன்றமும், உயர் நீதிமன்றமும் முடிவு செய்தது. இரு நீதிமன்றங்களுமே அ.சா.1-இன் சாட்சியத்தை உண்மை என்ற உரைகல் கொண்டு, வழக்கின் போக்குடன் அது ஒத்துப்போகும் தன்மையை சோதித்துப்பார்த்தன. அ.சா.1 மற்றும் 2-இன் நடத்தையைக் கூர்ந்துநோக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்த விசாரணை நீதிமன்றம், முரண்பாடுகளும், மாறுபாடுகளும் ஏதும் இருந்தாலும், அவை சிறியளவிலேயே இருந்தன என்றும், அவை அ.சா.1 மற்றும் 2-இன் சாட்சியத்தின் நம்பகத்தன்மையையும், உறுதித்தன்மையையும் பாதிக்காது என்றும் தீர்மானித்தது.

13. நீதிமன்றங்கள், இரு சடலக்கூறாய்வுகளை நடத்திய மருத்துவர்களான அ.சா.35 மற்றும் 38-இன் சாட்சியத்தை சார்ந்துநின்று, குரல்வளை நெறிக்கப்பட்டு, முச்சுத்திணறல் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவே மரணம் ஏற்பட்டதால், மரணமானது கொலையே என்று முடிவுசெய்தன.

14. மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான கற்றறிந்த முத்த வழக்குரைஞர், ஸ்ரீ சுசில் குமார் சான்றாவணம் முழுவதையும் விவரித்து, அரகத்தரப்பால் சார்வுறப்பட்ட சூழ்நிலைகள் சட்டத்தின்படி மெய்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்று பணிந்துரைத்தார். உயர் நீதிமன்றமும், விசாரணை நீதிமன்றமும் அனுமானங்கள் மற்றும் கற்பனைகளின் அடிப்படையிலேயே விசாரணையை மேற்கொண்டுள்ளன என்றும், சடலம் கைப்பற்றியது தொடர்பான சான்று உறுதியற்றது என்ற பொருண்மையோடு குற்றம் புரிந்ததற்கான உட்கருத்து மெய்ப்பிக்கப்படவில்லை என்றும் அவர் வாதுரைத்தார். தற்போதைய வழக்கில் ஒரே சம்பவம் தொடர்பாக இரண்டு மு.த.அ. இருக்கமுடியாது என்ற காரணத்தால், 20.11.2001 அன்று முதல் தகவல் (அ.சா.ஆ.1)-ஆனது பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கவே முடியாது என்ற வாதத்தினை அவர் மிகவும் வலியுறுத்தினார். அவரது கூற்றுப்படி, 20.11.2001-ஆம் தேதியிடப்பட்ட முதல் தகவல் அறிக்கையில் காணப்படும் சம்பவமானது, 01.10.2001 அன்று நிகழ்ந்த முந்தைய கடத்தல் குற்றத்தின் தொடர்ச்சியேயாகும், அது, 12.10.2001 அன்று பதிவு செய்யப்பட்ட முதல் தகவல் அறிக்கையைத் தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்ட விசாரணை நடவடிக்கைகளாகும். எனவே, அவரது கூற்றுப்படி, தற்போதைய வழக்கின் முதல் தகவல் அறிக்கையானது, குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம் (இதில் இதற்குப்பிறகு "கு.வி.மு.ச." எனப்படும்), பிரிவு 161-இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்குமூலத்தின் தன்மையை மட்டுமே அனுமானிக்கும் மற்றும் இது இவ்வழக்கில் நடவடிக்கைகளை பாதிக்கும். மேலும், கடத்தல் வழக்கு தொடர்பான 12.10.2001-ஆம் தேதியிடப்பட்ட முதல் தகவல் அறிக்கையானது குறியீடு செய்யப்பட்டு, இவ்வழக்கில் அது அ.சா.ஆ.3-ஆக சார்வுறப்பட்டது; அதை நிலைமுறைச் சான்றின் பகுதியாகப் பயன்படுத்தியது சட்டத்திற்கு முரணானது என்றும் அவர் பணிந்துரைத்தார். அ.சா.1-ஆல் அளிக்கப்பட்ட சாட்சியத்தின்படி, கடைசியாகப் பார்த்த சூழ்நிலை தொடர்பான சாட்சியம் குறித்து கு.வி.மு.ச., பிரிவு 313-இன் கீழ் எதிரிகளிடம் விசாரணை செய்கையில், அவர்களிடம் அதுகுறித்து கேட்கப்படவில்லை. எனவே, அத்தகைய சான்றின் பகுதியானது, அரகத்தரப்பால் எதிரிகளுக்கு எதிராக பயன்படுத்தமுடியாது என்று வாதுரைக்கப்பட்டது. டி.என்.ஏ. சோதனை இல்லாதநிலையில், முகத்தோற்ற படிநிலை சோதனை அடிப்படையில் சடலத்தை அடையாளங்காணுதல் என்பது முறையற்ற ஒன்று என்றும் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் பணிந்துரைத்தார்.

அதற்குமாறாக, மாநில அரசின் சார்பாக முன்னிலையான கற்றறிந்த கூடுதல் தலைமை வழக்குரைஞர் திரு. பாலாஜி ஸ்ரீனிவாசன் கீழமை நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புரைகளுக்கு ஆதரவாக வாதுரைத்தார்.

15. கையிலுள்ள வழக்கில் நடந்த கொலை சம்பவமானது, 01.10.2001 அன்று நிகழ்ந்த, இறந்துபோன சாந்தகுமார் மற்றும் அ.சா.1-இன் கடத்தல் தொடர்புடைய முந்தைய குற்ற வழக்கான குற்ற எண் 1030/2001-இன் தொடர்ச்சியேயாகும் என்று வாதுரைத்த மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான கற்றறிந்த முத்த வழக்குரைஞரின் வாதங்களில் நாங்கள் வலிமையேதும் காணவில்லை.

ஐயத்திற்கிடமின்றி தொடர் செயல்கள் குறித்த நேரம் அல்லது இடத்தின் தொடர்புநிலை, குற்றச் செயலின் நோக்கம், திட்டம் மற்றும் செயல் தொடர்ச்சியின் ஒற்றுமை போன்ற காரணிகள் அச்செயல்கள் ஒரே நடவடிக்கையின் பகுதியாக அமைகிறதா? என்பதைத் தீர்மானிக்கும்பெருட்டு பரிசீலிக்கப்படவேண்டும். (காண்க: ஆந்திர பிரதேச மாநில அரசு -எதிர்- சீமலப்பட்டி கணேசுவர ராவ், (1964) 3 எஸ்.சி.ஆர். 297). வினாவிற்கிடமான கொலை சம்பவமும், அதற்குமுன் நடந்த கடத்தல் சம்பவமும் தொடர்நிகழ்வு எனத் தெரிவிக்கும் ஒரு விரைவான ஆய்வானது, இவ்வழக்கின் மேற்படி காரணிகள் அதனை நிறைவு செய்வதாகக் கூறமுடியாது என்பதைக் காட்டுகிறது. இரு முதல் தகவல் அறிக்கையான அ.சா.ஆ.1 மற்றும் அ.சா.ஆ.3-ஐ சேர்த்து வாசிக்கின்றபோதே கடத்தல் என்ற முதல் சம்பவமானது 01.10.2001 அன்று ஆரம்பித்து, அன்றே முடிந்துவிட்டது என்பது தெளிவாகிறது. கடத்தல் குற்றமானது, பாதிக்கப்பட்டவர்களை (அ.சா.1 மற்றும் இறந்தவர்) அதே நாளன்று பலவந்தமாக சிறைபிடித்ததில் தொடங்கி, பாதிக்கப்பட்டவர்களை அதே நாளன்று விடுதலை செய்த உடனேயே முடிந்துவிட்டது. அச்சம்பவம் தொடர்பான முதல் தகவல் அறிக்கையானது, அ.சா.1-ஆல் 12.10.2001 அன்று தாக்கல் செய்யப்படவேண்டியதானது. அவ்வழக்கின் விசாரணையின்போது 24.10.2001 அன்று எதிரிகள், இறந்தவர், அ.சா.1 மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் ஆகியோரை திருநெல்வேலிக்கு அழைத்துவந்தனர். அங்கிருந்து, அ.சா.1-ம், அவரது கணவரான சாந்தகுமாரும் காரில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, 1-ஆம் எதிரியின் உத்தரவுப்படி, 2 முதல் 4, 6 மற்றும் 7-ஆம் எதிரிகள் சாந்தகுமாரை அவரது மனைவியிடமிருந்து வலுக்கட்டாயமாக பிரித்துக் கொண்டு சென்று, அவரை கொலைசெய்து, கொடைக்கானல் காவல்துறையின்

ஆள்வரைக்குள் வருகின்ற டைகர்-சோழா வனப்பகுதியில் சடலத்தை வீசி எறிந்தனர். இக்குற்றமானது, 26.10.2001 அன்று புரியப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

இரு சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த நேரமும், இடமும் வெவ்வேறானவை என்பது தெளிவு. சம்பவங்களில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள எதிரிகளின் எண்ணிக்கையும் வேறுபடுகிறது. இரு தொடர் நிகழ்வுகளிலிருந்து அச்செயலின் தொடர்ச்சி என எதையும் திரட்டமுடியாது. 1-ஆம் எதிரி, அ.சா.1-ஐ திருமணம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலேயே குற்றங்கள் புரியப்பட்டன என்றும், அவ்விரு குற்றங்கள் புரிந்ததற்கான உட்கருத்து ஒன்றே என்றாலும், அவர்களின் பொதுவான உட்கருத்தினாலேயே இரு குற்றங்களின் பின்புலத்தில் வெவ்வேறு நோக்கங்கள் இருக்கின்றதனடிப்படையில் இரண்டாம் குற்றமானது, முதல் குற்றத்தின் தொடர்ச்சி என கூறமுடியாது என்றும் குறிப்பிடலாம். முதல் குற்றமானது இறந்தவரையும், அ.சா.1-ஐயும் கடத்திச்செல்லும் உள்நோக்கத்துடனேயே புரியப்பட்டது. அதற்கான காரணம் அவர்களை மிரட்டி நெருக்கடி கொடுப்பதற்கேயாகும். மாறாக, இரண்டாம் குற்றத்தின் பின்புலத்திலுள்ள உள்நோக்கமானது, அவரை நிரந்தரமாக ஒழித்துக்கட்டும் நோக்குடன் இறந்தவர் கொலைசெய்யப்பட்டார் என்பதாகும். ஆகவே, இரு குற்றங்களுக்கிடையேயான நோக்கம் மற்றும் திட்டத்திற்கான ஒற்றுமை ஏதுமில்லை என்றும் தெளிவாகிறது. இவ்வாறு முந்தைய சம்பவமான கடத்தல் என்பதிலிருந்து கொலை சம்பவமானது முற்றிலும் வேறுபட்டு தனிப்பட்ட ஒன்று என்பது தெள்ளத்தெளிவாகிறது.

16. மறுப்புக்கிடமின்றி, கடத்தல் சம்பவம் தொடர்பான முதல் தகவல் அறிக்கையானது, பல்வேறு காவல்துறை அலுவலர்களையும், பல்வேறு கட்டங்களையும் கடந்து இறுதியாக ஆள்வரையுடைய காவல் நிலையத்தில் 09.11.2001 அன்று மு.த.அ.-ஆக பதிவு செய்யப்படவேண்டியதாயிற்று. எனினும், கடத்தல் குற்றமானது 01.10.2001 அன்றே முடிவடைந்துவிட்டது என்ற பொருண்மையுள்ளபோதிலும், முதல் தகவல் அறிக்கையானது 12.10.2001 அன்றுதான் பதிவு செய்யப்படவேண்டியதாயிற்று.

17. ஒரே நடவடிக்கையின்போது புரியப்படும் ஒரு குற்றமோ அல்லது வெவ்வேறு குற்றங்களோ தொடர்பான இரண்டாம் மு.த.அ. அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல என்பது மட்டுமின்றி, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வகுமுறைக்கூறு 21-ஐ மீறுவதாகும் எனக் கூறுவதில் மறுப்பேதுமிருக்கமுடியாது. டி.டி. அந்தோனி -எதிர்- கேரள மாநில அரசு, (2001) 6 எஸ்.சி.சி. 181 என்ற வழக்கில் இந்தீதிமன்றம் (எதிர் வழக்கு அல்லாத)

இரண்டாம் மு.த.அ.-ஐ பதிவு செய்தல் என்பது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வகுமுறைக்கூறு 21-ஐ மீறுவதாகும் என்று உறுதியாகத் தீர்மானித்துள்ளது. இது தொடர்பாக அத்தீர்முடிவில் பத்திகள் 19, 20 மற்றும் 27-ஐ குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

"19. கைது செய்வதற்குரிய குற்றம் புரியப்பட்டுள்ளதை அறியவருவதன்பேரில், ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பிலுள்ள காவல்துறை அலுவலர், முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்வதனடிப்படையில், கு.வி.மு.ச., பிரிவு 156 அல்லது 157-இல் வகைசெய்யப்பட்டுள்ளபடி விசாரணையை தொடங்கவேண்டும் என்பதே கு.வி.மு.ச.-இன் செயல்வரைவாகும். விசாரணை முடிந்ததன்பேரிலும், சேகரிக்கப்பட்ட சான்றின் அடிப்படையிலும் நேர்விற்கேற்ப அவர், கு.வி.மு.ச., பிரிவுகள் 169 அல்லது 170-இன் கீழ் கருத்துரையை அளித்து, கு.வி.மு.ச., பிரிவு 173(2)-இன் கீழ் உரிய நீதித்துறை நடுவருக்கு அவரது அறிக்கையை அனுப்பவேண்டும். ஆயினும், அத்தகைய அறிக்கை தாக்கல் செய்தபிறகு, அவர் அதைக் குறித்த கூடுதல் தகவலோ அல்லது சான்றுப் பொருளோ கைவசப்படுத்தியிருந்தால், அவர் புதிய மு.த.அ.-ஐ பதிவுசெய்யத் தேவையில்லை. சாதாரணமாக, நீதிமன்றத்தின் அனுமதியுடன் அவர் மேல்விசாரணை நடத்துவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படுகிறார். மேல்விசாரணையின் போது அவர் மேலும் வாய்மொழி அல்லது ஆவணச் சான்றினைச் சேகரித்தால், அவற்றை ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மேல் அறிக்கைகளுடன் அனுப்புவதற்கு கடப்பாடுடையவர், இதுவே, கு.வி.மு.ச. பிரிவு 173-இன் உட்பிரிவு (8)-இன் உட்பொருளாகும்.

20. கு.வி.மு.ச., பிரிவுகள் 154, 155, 156, 157, 162, 169, 170 மற்றும் 173 ஆகியவற்றின் வகைமுறைகளின் செயல்வரைவின் கீழ் மட்டுமே கைதுசெய்வதற்குரிய குற்றம் புரிந்தது தொடர்பான மிக முன்னதாக அல்லது முதன்மையாக அளிக்கப்படும் தகவலே கு.வி.மு.ச., பிரிவு 154-இன் நிபந்தனைகளை நிறைவுசெய்கிறது என்பது மேற்படி விவாதத்திலிருந்து தெரிகிறது. இவ்வாறாக இரண்டாம் மு.த.அ. இருக்கமுடியாது; அதனைத் தொடர்ந்து, ஒரே

நிகழ்வு அல்லது சம்பவம் தொடர்பாக அடுத்தடுத்து பெறும் ஒவ்வொரு தகவலின்பேரில் எழும் கைது செய்வதற்குரிய ஒரே குற்றத்திற்கோ அல்லது கைது செய்வதற்குரிய ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட குற்றங்களுக்கோ புதிய விசாரணை மேற்கொள்ள இயலாது. கைது செய்வதற்குரிய குற்றமொன்றைக் குறித்தோ அல்லது ஒரு சம்பவத்திலிருந்து எழும் கைது செய்வதற்குரிய குற்றம் அல்லது குற்றங்கள் குறித்தோ பெறும் தகவலின்பேரிலும், காவல் நிலையத்திலுள்ள வழக்கு நாட்குறிப்பில் முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்வதன்பேரிலும், காவல் நிலையத்தில் பொறுப்பிலுள்ள காவல் அலுவலர் மு.த.அ.-இல் அறிக்கையிடப்பட்ட கைதுசெய்வதற்குரிய குற்றத்தை மட்டுமின்றி, அதே நடவடிக்கை அல்லது அதே சம்பவத்தின்போது புரியப்பட்டுள்ளதாக அறியும் தொடர்புடைய மற்ற குற்றங்களையும் விசாரணை செய்து, கு.வி.மு.ச.-இன் பிரிவு 173-இல் வகைசெய்யப்பட்டுள்ளவாறு ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட அறிக்கைகளைத் தாக்கல் செய்யவேண்டும்.

X X X X X X X X

27. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வகுமுறைக்கூறுகள் 19 மற்றும் 21-இன் கீழ் குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கும், கைது செய்வதற்குரிய குற்றத்தை விசாரணை செய்யும் காவல் துறையின் விரிவான அதிகாரத்திற்குமிடையேயான நியாயமான சமநிலையானது நீதிமன்றத்தால் உருவாக்கப்படவேண்டும். கு.வி.மு.ச., பிரிவு 173-இன் உட்பிரிவு (8)-ஆனது, காவல் துறையினர் மேல்விசாரணை செய்து, மேலும், சான்றுகளைப் (வாய்மொழி மற்றும் ஆவணச்சான்று இரண்டையும்) பெற்று, மேல் அறிக்கை அல்லது அறிக்கைகளை குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவருக்கு அனுப்புவதற்கு அதிகாரமளிக்கிறது என்பதில் எந்தக் கருத்துவேறுபாடுமில்லை. எனினும், நாரங் என்கிற வழக்கில் (ராம் லால் நாரங் -எதிர்-மாநில அரசு (தில்லி நிர்வாகம்), (1979) 2 எஸ்.சி.சி. 322 : 1979 எஸ்.சி.சி. (கிரி.) 479)-இல் நீதிமன்றத்தின் அனுமதியுடன் மேல்விசாரணை நடத்துவதே உசிதமாயிருக்கும் என்று

கருத்துரைக்கப்பட்டது. ஆயினும், விசாரணையின் விரிவான அதிகாரமானது, ஒரே சம்பவம் தொடர்பாக ஒரு குடிமகனை ஒவ்வொரு முறையும் புதிய விசாரணைக்குட்படுத்துவதைக் கோரவில்லை, அது, ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட கைது செய்வதற்குரிய குற்றங்கள் எழுந்து, அதன் விளைவாக கு.வி.மு.ச., பிரிவு 173(2)-இன் கீழ் இறுதி அறிக்கை தாக்கல் செய்வதற்கு முன்போ அல்லது பிறகோ அடுத்தடுத்த மு.த.அ.-கள் தாக்கல் செய்வதற்கு வழிகோலும். ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில், சட்டப்படியான விசாரணை அதிகாரமானது தவறாகப் பயன்படுத்தப்படும் நேர்வில், இன்னும் சொல்லப்போனால், இது, கு.வி.மு.ச., பிரிவுகள் 154 மற்றும் 156-இன் சுற்றெல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது. எங்களது கருத்தின்படி, ஒரே குற்றச் செயல் நடவடிக்கையின்போது புரியப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படும் அதனுடன் தொடர்புடைய அல்லது தொடர்புபடுத்தப்பட்ட கைது செய்வதற்குரிய குற்றம் தொடர்பாகவும், முதலாம் மு.த.அ.-ஐ தொடர்ந்து விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கையில் அல்லது பிரிவு 173(2)-இன் கீழான இறுதி அறிக்கை நடுவருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளதைப் பொறுத்தும் ஓர் எதிர்வழக்காக அல்லாமல் இரண்டாவது அல்லது அடுத்தடுத்த மு.த.அ.-களின் அடிப்படையிலான புதிய விசாரணை வழக்கானது, கு.வி.மு.ச., பிரிவு 482-இன் கீழான அல்லது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வகுமுறைக்கூறுகள் 226/227-இன் கீழான அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்கான ஒரு தகுதியான வழக்காக இருக்கலாம்."

18. ஆயினும், இரு மு.த.அ.-களிலுமுள்ள குற்றங்களும் தனித்தனியானதாகவும், வெவ்வேறானதாகவும் இருப்பதால், மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சட்டக் கோட்பாடானது கையிலுள்ள சம்பவத்தின் பொருண்மைகளுக்குப் பொருந்தத்தக்கதல்ல. முதலாவதாக மு.த.அ.-இல் அதாவது, ஆட்கடத்தல் குற்றம் தொடர்பான வழக்கு விசாரணையின்போது, தற்போதைய வழக்கிலுள்ள பிரிவு 302-இன் கீழான தண்டிக்கத்தக்க குற்றம் புரியப்பட்டது. இறந்தவரின் கொலை தொடர்பான இந்த மு.த.அ.-இன் கீழான குற்றச்சாட்டுகளும், குற்றங்களும், ஆட்கடத்தல் தொடர்பாக தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்ற எண் 1030/2001-இல் உள்ள தகவலிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளது என்பது எங்களது

ஆழ்ந்தாராய்ந்த கருத்தாகும். ஆட்கடத்தல் குற்றத்தின் விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே கொலை நடந்ததாகக் கூறப்படுவதால், காவல்துறை, ஆட்கடத்தல் தொடர்பாக பதிவு செய்யப்பட்ட முந்தைய குற்றத்திற்கான மேல்விசாரணையை பெரும்பாலும் செய்துமுடித்திருக்கவேண்டும் என்ற திரு. சுசீல் குமார் அவர்களின் வாதுரையை நாங்கள் ஏற்கயியலாது. மேற்கூறியபடியே, வழக்கின் பொருண்மைகளும், சூழ்நிலைகளும், மேல்முறையீட்டாளர்களால் புரியப்பட்ட ஆட்கடத்தல் குற்றமும், கொலைக் குற்றமும் வெவ்வேறான மற்றும் தனித்தனியான குற்றங்களாகும் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, ஆட்கடத்தல் தொடர்பாக விசாரணை நடந்துகொண்டிருந்தபோது, கொலைக் குற்றம் புரியப்பட்டதைக் குறித்து விசாரணை முகமையால் ஆட்கடத்தல் குற்றத்தில் மேல்விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து பிரச்சனை ஏதுமில்லை. கு.வி.மு.ச., பிரிவு 173-இன் உட்பிரிவு (8)-இன் கீழ் கருத்துரைக்கப்பட்ட மேல்விசாரணையானது, ஏற்கெனவே தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ள குற்ற அறிக்கை தொடர்பான, முந்தைய விசாரணையின் தொடர்ச்சியாக வழக்கை விசாரணைசெய்தலைக் குறிப்பதாகும். முந்தைய விசாரணையின்போது, புதிய குற்றம் புரியப்படுமானால், அது, விசாரணை செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற குற்றத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்குமானால், அத்தகைய புதிய குற்றமானது, நடப்பிலுள்ள வழக்கின் ஒரு பகுதியாக விசாரிக்கப்படமுடியாது, மாறாக, அது புதிதாக விசாரணை செய்யப்படவேண்டும். கையிலுள்ள வழக்கின் பொருண்மைகள், **அவதேஜ் குமார் ஜா - எதிர்- பீகார் மாநில அரசு, (2016) 3 எஸ்.சி.சி. 8** என்ற வழக்கின் பொருண்மைகளைப் போன்றுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதில் இந்தீதிமன்றமானது, இரண்டாவது மு.த.அ. மூலம் எழுகின்ற வழக்கானது, ஒரு தனிப்பட்ட செயல்பாட்டிற்கு தொடர்புடையதாக இருந்தால், அது, கு.வி.மு.ச., பிரிவு 173-இன் உட்பிரிவு (8)-இன் கீழ் கருத்துரைக்கப்பட்டவாறு மேல் விசாரணை என்ற கூறின் கீழ் முந்தைய மு.த.அ.-யுடன் விசாரிக்கப்படமுடியாது என்று தீர்ப்பளித்துள்ளது.

19. **இரமேஜ்சந்திர நந்தலால் பாரிக் -எதிர்- குஜராத் மாநில அரசு, (2006) 1 எஸ்.சி.சி. 732-இல், (மேற்படி) டி.டி. அந்தோனி வழக்கு உட்பட** இந்தீதிமன்றத்தின் முந்தைய தீர்ப்புரைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, மு.த.அ.-கள், ஒரே கைது செய்வதற்குரிய ஒரே குற்றம் தொடர்பானதாகவோ அல்லது ஒரே சம்பவத்திலிருந்து எழுகின்ற கைது செய்வதற்குரிய ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட குற்றங்கள் தொடர்பானதாக இல்லை என்றாலோ மற்றும் முதலாவதான மு.த.அ.-இல் கூறப்பட்டதைப்போன்று, ஒரே செயல்பாட்டின்போது

அல்லது ஒரே நிகழ்வின்போது புரியப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கவில்லை என்றாலோ, இரண்டாம் மு.த.அ.-ஐ ஏற்றுக்கொள்வதில் தடை ஏதுமில்லை என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இது தொடர்பாக, நிர்மல் சிங் காஹலன் -எதிர்- பஞ்சாப் மாநில அரசு, (2009) 1 எஸ்.சி.சி. 441 என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றம் இவ்வாறாக கருத்துரைத்தது:

"67. எங்களது கருத்தின்படி, பொருண்மைசார்ந்த ஆதாரங்களின் பேரில் புதியதாக ஏதும் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறபோது, இரண்டாவது மு.த.அ.-ஆனது வெவ்வேறு கூற்றுகளுடையதாயிருந்தாலுமே அது நிலைக்கத்தக்கதேயாகும் என்று கூறுவது அடுத்தடுத்த நிலையில் காவல் அதிகாரிகளால் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் செய்யப்படலாம். மிகப்பெரும் சதித்திட்டம் குறித்த கண்டுபிடிப்பானது, எடுத்துக்காட்டாக, இவ்வழக்கிலுள்ளதுபோன்று மற்றொரு வழக்கு நடவடிக்கையிலும் வெளிவரலாம். காவல்துறை அதிகாரிகள் நேர்மையான விசாரணையை நடத்தாமல், அந்த விசாரணையின் கருத்தெல்லையிலிருந்து வழக்கின் சதித்திட்டம் என்கிற அம்சத்தை விட்டுவிட்டால், அது வெளிப்படுகிறபோது, எங்களது கருத்துப்படி, தனிப்பட்டதும், வேறுபட்டதுமான குற்றம் ஒன்றுக்காக மு.த.அ. ஏற்கெனவே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்ததன் தொடர்பான விசாரணைக்கு உத்தரவிடுவது மாநில அரசு மற்றும்/அல்லது உயர் நீதிமன்றத்தைச் சார்ந்ததாகும்."

20. பாபுபாய் -எதிர்- குஜராத் மாநில அரசு, (2010) 12 எஸ்.சி.சி. 254 என்ற வழக்கில் அதேபோன்றதொரு பிரச்சினையை பரிசீலனை செய்கையில், இந்நீதிமன்றத்தால் அளிக்கப்பட்ட பின்வரும் கருத்துரைகளை நாங்கள் குறிப்பிடுகின்றோம்:

"20. இவ்வாறு, மேற்கூறப்பட்டவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு, கு.வி.மு.ச., பிரிவு 154-இன் கீழான, மு.த.அ.-ஆனது மிகவும் முக்கியமான ஆவணம் என்பதாக அவ்விடயப்பொருளின்பேரிலான சட்டத்திலிருந்து தெரியவருகிறது. இதுவொரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பிலுள்ள அலுவலரால் பதிவு செய்யப்படும் கைதுசெய்வதற்குரிய குற்றத்தின் முதல் தகவலாகும். இது

குற்றவியல் சட்டம் என்கிற குற்றவியல் இயந்திரத்தை இயங்கச்செய்து, விசாரணை துவங்கியதை குறித்துக்கொண்டு, கு.வி.மு.ச., பிரிவு 169 அல்லது 170-இன் கீழ் நேர்வுக்கேற்ப கருத்துரையை வகுத்து, கு.வி.மு.ச., பிரிவு 173-இன் கீழ் காவல்துறை அறிக்கையை அனுப்புவதுடன் முடிந்துவிடுகிறது. இவ்வாறு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட குற்றங்கள் தொடர்புடைய ஒரே சம்பவம் குறித்து காவல்நிலைய பொறுப்பிலுள்ள காவல்துறை அலுவலரிடம் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட தகவலின் சிறுபகுதியைக் கொடுப்பதென்பது சாத்தியமேயாகும். அத்தகையதொரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர் தகவலின் ஒவ்வொரு சிறுபகுதியையும் குறிப்பேட்டில் பதிவுசெய்யத் தேவையில்லை. முதல் தகவல் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்ட பொருண்மைகளைக் குறித்த விசாரணை தொடங்கியபின்னர், வாய்மொழியாகவோ அல்லது எழுத்துப்பூர்வமாகவோ கொடுக்கப்படும் மற்ற அனைத்து தகவல்களும், கு.வி.மு.ச., பிரிவு 162-இன் கீழ் வரும் வாக்குமூலங்களேயாகும்.

21. அத்தகையதொரு நேர்வில் நீதிமன்றம், இரு மு.த.அ.-களுக்கு வழிகோலிய பொருண்மைகளையும், சூழ்நிலைகளையும் ஆராய்ந்து, இரு மு.த.அ.-களும் ஒரே சம்பவம் தொடர்புடையதா? அல்லது ஒரே செயல்பாட்டின் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சம்பவங்களின் பகுதிகளுடன் தொடர்புடையதா? என்பதைக் கண்டறிய ஒரே வகையான தன்மை என்ற சோதனை பிரயோகப்படுத்தப்படுகிறது. உடன்பாடான பதிலாக இருக்கும்பட்சத்தில் இரண்டாம் மு.த.அ.-ஆனது செல்லாததாகக் படுவதற்குரியதாகும். ஆயினும், அதற்குமாறாக நிரூபிக்கப்- படுமானால், இரண்டாம் மு.த.அ.-இல் உள்ள கூற்று வேறானதாகவும், அவை இரு வேறு சம்பவங்கள்/ குற்றங்கள் குறித்ததாகவும் இருக்குமானால், இரண்டாம் மு.த.அ.-ஆனது அனுமதிக்கத் தக்கதாகும். ஒரே சம்பவத்தைப் பொறுத்தளவில், முதலாம் மு.த.அ.-இல் உள்ள எதிரி மாறுபட்ட கூற்றுடனோ அல்லது எதிர்க்கோரிக்கையுடனோ முன்வருவாரானால்,

இரு மு.த.அ.-களிலும் விசாரணையானது மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்." (வலியுறுத்தல் அளிக்கப்படுகிறது)

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட அறுதியிடப்பட்ட சட்டக் கருத்துரையின் துணைகொண்டு, இவ்வழக்கில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட தனி முதல் தகவல் நியாயமானதும், சட்டப்படியானதும், முறையானதுமாகும் என்று தீர்மானிப்பதில் எங்களுக்கு எந்த தயக்கமுமில்லை.

21. மேலும், ஆட்கடத்தல் குற்றம் தொடர்புடைய 12.10.2001-ஆம் தேதியிடப்பட்ட முதல் தகவல் அறிக்கையானது, கையிலுள்ள வழக்கில் கொலை தொடர்புடையதாக குறியீடு செய்யப்பட்டது என்பது உண்மை என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. எனினும், இவ்வழக்கில் அது ஒரு நிலைமுறைச் சான்றாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்ற வாதுரையை நாங்கள் ஏற்கமுடியாது. ஏனெனில், மேற்படி ஆவணமானது, குற்றம்புரிவதற்கு எதிரியின் உட்கருத்தைக் காண்பிக்கும் ஒரு துணை ஆதாரமாக மட்டுமே நடைமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதாகும்.

22. வழக்கின் தகுதிக்கூறுகளைப் பொறுத்தவரையில், எதிரியின் குற்றத்தை நிரூபிப்பதற்காக, அரசுத்தரப்பானது முக்கியமாக முன்று சூழ்நிலைகளின்மேல், அதாவது, உட்கருத்து, கடைசியாகப் பார்த்தல் சூழ்நிலை மற்றும் எதிரியின் கூற்றின்பேரில் சடலத்தை கைப்பற்றியது ஆகியவற்றின்மேல் சார்வுற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சங்கிலித்தொடர் போன்ற சூழ்நிலைகளில் ஒரு கூடுதல் இணைப்பானது, கடைசியாகப் பார்த்த சூழ்நிலையை கு.வி.மு.ச.-இன் பிரிவு 313-இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட எதிரிகளின் வாக்குமூலத்தில் அவர்களால் விளக்கப்படவில்லை. இவ்வழக்கில் எந்தவொரு நேரடி சாட்சியமும் இல்லை, மேலும், ஒட்டுமொத்த வழக்கும் சூழ்நிலைச் சான்றின்மேல் அமைகிறது என்பது தெளிவு.

நாங்கள் அத்தகைய சூழ்நிலைகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் சான்றின் பரிசீலனையை மேற்கொள்வதற்கு முன்பு, சூழ்நிலைச் சான்று தொடர்புடைய சட்டமானது நன்கு அறுதியிடப்பட்டுள்ளது என்பதை நாங்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறோம். நீதிபதியானவர் சூழ்நிலைச் சான்றின்மேல் சார்வுற்று, வழக்குகளைத் தீர்வுசெய்கையில், சான்றின் இடத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் ஊகங்களோ அல்லது ஐயங்களோ உறுதியாக இருப்பினும், அவற்றை அனுமதிக்காமல், எப்பொழுதும் எச்சரிக்கையுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். குறிப்பிடப்பட்ட சூழ்நிலைகள், உறுதியான மற்றும் நம்பத்தக்க சான்றளித்து

நீதிமன்றத்தின் முன்பு அறுதியாக மெய்ப்பிக்கப்படுமானால், நீதிமன்றம் எதிரிகளின் குற்றத்தை உறுதிசெய்வதற்கு முன்பு வேறெதனையும் ஆராயத் தேவையில்லை. மேலும், உண்மையான சம்பவத்தைக் குறித்த செயல்முறை விளக்கமளிப்பதில் மனித முகமை பிழைபுரியலாம். ஆனால், சூழ்நிலைகள் தவறாது அல்லது புறக்கணிக்கப்பட இயலாது. "மனிதன் பொய் உரைக்கலாம் ஆனால், சூழ்நிலைகள் பொய்யுரைக்கா" என்று அவ்வப்போது கூறப்படும் இச்சொற்றொடரை பொருத்தமுற அமைக்கலாம்.

மேற்குறிப்பட்ட அரசுத்தரப்பால் சார்வுறப்பட்ட சூழ்நிலைகள் அறுதித்தன்மையுடையவையாக இருத்தல்வேண்டும். எதிரியின் குற்றம் தொடர்பாக அரசுத்தரப்பால் நிரூபிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றைத்தவிர, மற்ற அனைத்து புனைக்கருத்தையும் நீக்கும்பொருட்டே அவை இருத்தல்வேண்டும். எதிரி குற்றமற்றவர் என்று முடிவெடுப்பதற்காக எந்த நியாயமான காரணத்தையும் விட்டுவிடாமலிருக்கும் பொருட்டு, சூழ்நிலைகளை நிரூபிக்கும் சங்கிலித்தொடர் போன்ற சான்று அவ்வாறு முழுமை பெற்றிருக்கவேண்டும். இச்சட்டக் கருத்துரை தொடர்பான தீர்முடிவுகளைக் குறிப்பிடுவது இந்நீதிமன்றத்திற்கு அவசியமல்ல என்றாலும், நாங்கள் **ஊரத் பிர்திசந்த் சர்தா -எதிர்- மகாராஜ்** மாநில அரசு, (1984) 4 எஸ்.சி.சி. 116 (எஸ்.சி.சி. பக்கம் 185 பத்தி 153-154)-இல் உள்ள பின்வரும் கருத்துரைகளை குறிப்பிட விரும்புகிறோம்:

"153. இத்தீர்முடிவின் கூர்ந்தாய்வானது எதிரிக்கு எதிரான ஒரு வழக்கு முழுமையாக நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுவதற்கு முன்பு, பின்வரும் நிபந்தனைகள் நிறைவுசெய்யப்படவேண்டும் என்பதைக் காண்பிக்கிறது:

(1) குற்றவாளி என எந்த சூழ்நிலைகளிலிருந்து முடிவு செய்யப்பட்டதோ, அவை முழுமையாக நிலைநாட்டப்பட வேண்டும்.

தொடர்புடைய சூழ்நிலைகள் நிலைநாட்டியே "தீர்வேண்டும்" அல்லது நிலைநாட்ட"வேண்டும்" மற்றும் நிலைநாட்டப்பட"லாகாது" என்பதை இந்நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியது என்பதை இங்கு குறிப்பிடலாம். **சிவாஜி சாஹப்ராவ் போபடே -எதிர்- மகாராஜ்** மாநில அரசு, 1973 கிரி. லா ஜெ. 1783-இல் இந்நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பளிக்கப் பட்டதுபோன்று இது ஓர் இலக்கணம் சார்ந்தது மட்டுமல்ல

என்பதோடு "மெய்ப்பிக்கப்படலாம்" மற்றும் "மெய்ப்பித்தேயாக வேண்டும்" அல்லது "மெய்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்" என்பதற்கிடையே சட்டரீதியான வேறுபாடு உள்ளது. அதில் பின்வரும் கருத்துரைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன:

"நிச்சயமாக, நீதிமன்றத்தின் முன்பு குற்றவாளியாக இருக்கலாம் என்பது மட்டுமல்லாமல், குற்றவாளியாகத்தான் இருக்கவேண்டும் எனப்படும் எதிரிக்கு தண்டனையளிக்கலாம் என்பதே முதன்மையான கோட்பாடாகும். மேலும், 'குற்றவாளியாக இருக்கலாம் மற்றும் குற்றவாளியாக இருக்கவேண்டும்' என்பதற்குமிடையே நீண்ட மனரீதியான இடைவெளியுள்ளது மற்றும் அது, தெளிவற்ற ஊகங்களை உறுதியான தீர்மானங்களிலிருந்து பிரிக்கிறது."

(2) அவ்வாறு நிலைநாட்டப்பட்ட பொருண்மைகள் எதிரியின் குற்றத்தன்மை என்ற புனைக்கருத்துடன்தான் ஒத்துப்போக வேண்டும். அதாவது, எதிரி குற்றவாளி என்பதைத் தவிர வேறெந்த புனைக்கருத்தையும் அவை விளக்கக்கூடாது,

(3) சூழ்நிலைகள் அறுதிசெய்வதற்குரிய தன்மையுடையதாகவும், போக்குடையதாகவும் இருத்தல்வேண்டும்,

(4) அவை மெய்ப்பிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றைத்தவிர, ஒவ்வொரு சாத்தியமுள்ள புனைக்கருத்தையும் நீக்கவேண்டும் மற்றும்

(5) எதிரி குற்றமற்றவர் என்னும் உறுதியான முடிவுக்கு வருவதற்காக எந்தவொரு நியாயமான காரணத்தையும் விட்டுவிடாமல், சங்கிலித்தொடர் போன்ற சான்று அவ்வாறு முழுமையாக இருத்தல்வேண்டும்.

154. இவ்வைந்து சாலச்சிறந்த கோட்பாடுகளும் நாங்கள் அவ்வாறு கூறலாமென்றால், சூழ்நிலைச் சான்றின் அடிப்படையிலான ஒரு வழக்கை மெய்ப்பிக்கும் சான்றின் பஞ்சசீலக் கொள்கையை அமைக்கலாம்."

23. நாங்கள் மனநிறைவடையும்பொருட்டு, மேற்குறிப்பிடப்பட்ட கோட்பாடுகளைக் கருத்திற்கொண்டு, சான்றாவணம் முழுவதையும் தனித்தனியே பரிசீலித்துள்ளோம். ஆயினும், பதிவாவணத்திலுள்ள அனைத்து சாட்சிகளின் சாட்சியத்தை விரிவாக மீண்டும் எடுத்துரைத்து, நாங்கள் இத்தீர்ப்புரைக்கு பாரமேற்ற விரும்பாததால், சில அரகத்தரப்பு சாட்சிகளால் தங்களது சான்றுரையில் அடிகோடிட்டு காட்டப்பட்ட முக்கியமான சிறப்பு அம்சங்களை மட்டுமே விவாதிப்பது உகந்ததென கருதுகிறோம்.

24. இறந்தவரின் மனைவியான அ.சா.1-இன் சாட்சியத்திலிருந்து தொடங்குவது உகந்ததாகும். 1-ஆம் எதிரி அவரை எவ்வாறு திருமணம் செய்ய விரும்பினார் என்றும், எவ்வாறு தகுதிக்கு மீறிய உதவிகள் புரிந்து அவரை அவ்வப்போது கவர முயன்றார் என்றும் விளக்கமாக சான்றுரைத்துள்ளார். 1-ஆம் எதிரி, அவரை (அ.சா.1)-ஐ அவரது முன்றாவது மனைவியாக்கிக்கொள்ள விரும்பியதால், அவரை, அவரது கணவனிடமிருந்து அவர் (1-ஆம் எதிரி) பிரிக்க விரும்பினார். அ.சா.1-க்கோ அல்லது அவரது குடும்பத்தினருக்கோ எப்போதெல்லாம் பணம் தேவைப்படுகிறதோ, அப்போதெல்லாம் 1-ஆம் எதிரி அவர்களுக்கு தாராளமாக உதவினார். அவர், அ.சா.1-உடன் தொலைபேசியில் தினந்தோறும் பேசுவது மட்டுமின்றி, அவரது தனிப்பட்ட விடயங்களிலும் தேவையின்றி தலையிட்டு வந்தார் என்று அவர் (அ.சா.1) சாட்சியமளித்துள்ளார். அவர் முந்தைய சம்பவமான ஆட்கடத்தலை பற்றியுங்கூட விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார். கையிலுள்ள வழக்கைப் பொறுத்தவரை, 24.10.2001 அன்று அ.சா.1, அவரது பெற்றோர்கள் மற்றும் இறந்தவர் ஆகியோரை 1-ஆம் எதிரியும், மற்ற எதிரிகளும் பல்வேறு இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டு, இறுதியில் அவர்கள் திருநெல்வேலியை அடைந்தனர். 26.10.2001 அன்று அதிகாலையில், 5-ஆம் எதிரி, இறந்தவரை 1-ஆம் எதிரியை சந்திக்கும்படி கூறினார். அ.சா.1, இறந்தவரை 5-ஆம் எதிரியுடன் தனியாக அனுப்ப தயங்கி, 1-ஆம் எதிரியை சந்திப்பதற்காக, அவரது கணவருடன் அவரும் சென்றார். 1-ஆம் எதிரி, 5 மற்றும் 8-ஆம் எதிரிகளுடன், அ.சா.1-ஐயும், இறந்தவரையும் பதிவு எண் டி.என். 10 எம் 7755 கொண்ட (9-ஆம் எதிரி ஓட்டிவந்த) வாகனத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றார். போகும்வழியில், 5-ஆம் எதிரியின் சைகையின்பேரில், அவர்களை பின்தொடர்ந்து வந்த வாகனத்திலிருந்து (சா.ஆ.3) 2, 4 மற்றும் 6-ஆம் எதிரிகள் கீழே இறங்கி இறந்தவரை அழைத்துச் சென்றனர். மேலும், 1-ஆம் எதிரி, இறந்தவரை கொல்லும் உறுதியான எண்ணத்துடன் "அவனை தீர்த்துக்கட்டிவிடுங்கள்" என்று அந்த எதிரிகளுக்கு கட்டளையிட்டார். அதன்பின்னர்,

அ.சா.1, 1-ஆம் எதிரியால் வலுக்கட்டாயமாக கொண்டுசெல்லப்பட்டு, பின்னர் பல்வேறு சடங்குமுறைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். அது, அவரது கணவரை கொலை செய்திருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தை எழுப்பி, அவரை அதுகுறித்த புகார் ஒன்றைத் தாக்கல் செய்வதற்கு வழிகோலியது என்று அவர் சாட்சியமளித்துள்ளார்.

மேலும், இறந்தவர் அ.சா.1-ஐ விட்டுப்பிரியும் சமயத்தில், அவர் அணிந்திருந்த உடைகளை அடையாளங்காட்டியதையும், அதன் அடிப்படையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சடலத்தின் மீதிருந்த உடைகள் சாந்தகுமாருடையதுதான் என்று அவர் அடையாளங்காட்டியதையும் குறித்து சான்றுரைத்துள்ளார். மேலும், 6-ஆம் எதிரியிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட அவரது சொந்த உடைமைகளையும் அவர் அடையாளங்காட்டினார். சடலம் தோண்டி எடுக்கப்பட்டதையும், அவரது கணவரின் இடப்பக்க இருப்பிலிருந்த தழும்பின் அடிப்படையில் சடலத்தை அவர் அடையாளம் கண்டதைக்குறித்தும் சான்றுரைத்துள்ளார். குற்றத்தில் ஒவ்வொரு மேல்முறையீட்டாளர்களின் பங்கையும் குறித்து, அவர் உன்னிப்பாக கவனித்து சான்றுரைத்துள்ளார். குறுக்கு விசாரணையின்போது, 1-ஆம் எதிரி மற்றும் அவரது ஆட்களின் தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பில் அவர் இருந்ததாலும், 06.11.2011 அன்றிற்கு பிறகுதான் சுதந்திரமாக வெளியே வரமுடிந்ததாலும், அவரது கணவர் 26.10.2001 அன்று கடத்தப்பட்டபோதிலும், 20.11.2001-க்கு முன்பாக அவரால் புகார் ஏதும் தாக்கல் செய்யமுடியவில்லை என்று சான்றளித்து, முதல் தகவலளிப்பதில் ஏற்பட்ட தாமதத்தை குறித்தும் விளக்கியுள்ளார். மேலும், முக்கியமாக, முதல் சம்பவத்தில் (ஆட்கடத்தல் சம்பவம் அதாவது, குற்ற எண் 1030/2001-இல்) அவரது கணவர், 1-ஆம் எதிரியால் பிழைத்துப்போகும்படி விடப்பட்டார், அதைத் தொடர்ந்துவந்ததொரு சந்தர்ப்பத்திலும் 2-ஆம் எதிரியால் அவர் பிழைத்துப்போகும்படி விடப்பட்டார். ஆதலால், இத்தருணத்திலிருந்தும், அவரது கணவர் தப்பிவிடுவார் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருந்தார். அவர் 1-ஆம் எதிரியை திருமணம் புரிந்துகொண்டால், அவர், அவர்களது குடும்பத்திற்கு தொழில் ஒன்றை அமைத்துக்கொடுத்து, அவர்களுக்கு ரூ.10 இலட்சமும் கொடுப்பார் என்று அவரிடம், அவரது தாயார் குறுக்கு விசாரணையில் தெரிவித்ததாக ஒப்புக்கொண்டார்.

அ.சா.1, நீண்ட குறுக்கு விசாரணை செய்யப்பட்டிருந்தாலும் எதிர்த்தரப்பானது, முக்கிய விவரங்களின்பேரிலான அவரது சாட்சியத்தை நம்பாமலிருக்க முடியவில்லை.

அவ்வகையில், எதிர்த்தரப்பால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட சிறிய வேறுபாடுகள், அரசுத்தரப்பின் கூற்றையோ அல்லது அ.சா.1-இன் சாட்சியத்தையோ முழுமையாக பாதித்துவிடாது.

25. உள்ளபடியாக, உட்கருத்து, கடைசியாக பார்த்த சூழ்நிலையையும், மேலும் இறந்தவரின் சொந்த உடைமைகளையும், அவரது சடலத்தையும் அடையாளங்காட்டல் போன்ற விவரங்களைக் குறித்தும் அ.சா.1 சாட்சியமளித்துள்ளார். அவர்தான் இறந்தவரின் மரணத்திற்கு முன்பு அவரை கடைசி நேரத்தில் எதிரிகளுடன் பார்த்த ஒரே சாட்சியாவார். அவர், இறந்தவரை எதிரிகளுடன் 26.10.2001 அன்று பார்த்தார் எனும்போது, சடலமானது 31.10.2001 அன்று அதாவது, சம்பவம் நடந்து ஐந்து நாட்களுக்குள்ளாகவே கண்டெடுக்கப்பட்டது மற்றும் அ.சா.35-ஆன மருத்துவர் எ. சிவக்குமார் அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட சடலக்கறாய்வு அறிக்கையின்படி, சடலக்கறாய்வு நடத்தப்பட்ட நாளான 02.11.2001-இலிருந்து, 3-5 நாட்களுக்கு முன்னதாக பலியானவர் இறந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது என்பதாகும்.

26. அ.சா.1-இன் சாட்சியமானது, அ.சா.1-இன் தாயாரான அ.சா.2-இன் சாட்சியத்தால் முழு ஆதரவளிக்கப்படுகிறது. அ.சா.2, தனது குடும்பத்தினரிடம் 1-ஆம் எதிரி நடந்துகொள்ளும் விதம்குறித்தும், அ.சா.1-ஐ திருமணம் புரிந்துகொண்டு முன்றாம் மனைவியாக்கிக்கொள்ளும் 1-ஆம் எதிரியின் கீழ்த்தரமான நோக்கத்தைக் குறித்தும் சாட்சியமளித்துள்ளார். அவர் சம்பவ நாளன்றும், அதற்கு முன்னாட்களிலும் நடந்த நிகழ்வுகள் குறித்த அ.சா.1-இன் சாட்சியத்தை முழுமையாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். 5-ஆம் எதிரி திருநெல்வேலியில் அவர்களது அறைக்கு வந்து, இறந்தவரை 1-ஆம் எதிரியுடன் செல்லும்படி கூறினார் என்ற பொருண்மையை அவர் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். எனினும், அ.சா.1-ம் அவர்களுடன் சென்றார் என்றும், அவள் அழுதபடியே தனியாக அறைக்கு திரும்பிவந்து, எதிரிகள் இறந்தவரை அடித்து, அவர்களுடன் கூட்டிச்சென்றுவிட்டனர் என்பதைத் தெரிவித்தார் என்றும், மேலும், அவர் 1-ஆம் எதிரி, அ.சா.1-இடமிருந்து வசியத்தை எடுப்பதற்காக ஜோதிடரிடம் அழைத்துச்சென்றார் என்றும், சடலத்தை தோண்டியெடுத்தபோது, அவர் அவ்விடத்தில் இருந்ததாகவும், அவர் சடலத்தின் இருப்பிலுள்ள தழும்பின் மூலம் அவரது மருமகனின் சடலத்தை அடையாளங்காட்டியதைக் குறித்தும், அவர் சான்றளித்துள்ளார். மேலும், அவர் இறந்தவரின் உடைமைகளையும் அடையாளம் காட்டியிருந்தார். அவரது குறுக்கு விசாரணையில், 1-ஆம் எதிரியிடமிருந்து பணம் பறிப்பதற்காகவே அ.சா.1 பொய்யான புகாரைத் தாக்கல் செய்திருந்தார் என்ற எதிர்த்தரப்பினரால் அவரிடம் வைக்கப்பட்ட

கருத்துரையை அவர் மறுத்தார். அவரது வீட்டை 1-ஆம் எதிரியும், அவரது ஆதரவாளர்களும் கண்காணித்துக் கொண்டிருந்ததாலும், இறந்தவர் முன்னர் பத்திரமாக திரும்பிவந்ததுபோல் திரும்பிவந்துவிடுவார் என்ற நம்பிக்கையிலிருந்ததாகவும்கூறி, மு.த.அ.-ஐ தாக்கல் செய்ததிலான தாமதத்தையும் விளக்கியுள்ளார். அ.சா.2-இன் சாட்சியம் அ.சா.1-இன் சாட்சியத்தை முழுமையாக உறுதிப்படுத்துகிறது.

குற்றம் புரியப்பட்டதற்கான உட்கருத்து, கடைசியாகப் பார்த்த சூழ்நிலை மற்றும் சடலத்தைக் கைப்பற்றியது, அதை அடையாளங்காட்டியது போன்றவை குறித்து அ.சா.1 மற்றும் 2-இன் சாட்சியம் அரசுத்தரப்பின் வழக்குடன் ஒத்துப்போகிறது என்பது மேற்படி விவாதத்திலிருந்து தெளிவாகிறது. அவர்களது சாட்சியத்தில் நாங்கள் எந்த செயற்கைத்தனத்தையும் காணவில்லை. மாறாக, அவர்களது சாட்சியமானது, இயல்பானதாகவும், ஒருமித்தும், உறுதியாகவும், நம்பக்கூடியதாகவும் இருப்பதால், இது தொடர்பாக விசாரணை நீதிமன்றத்தாலும், உயர் நீதிமன்றத்தாலும் எடுக்கப்பட்ட காண்முடிவுகளுடன் மாறுபடுவதற்கு நாங்கள் எந்த காரணமும் காணவில்லை.

27. தாசில்தார் அலுவலகத்தில் பணிபுரியும் கிராம நிர்வாக அலுவலரான அ.சா.7-இன் சாட்சியமும் தொடர்புடையதும், முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமாகும். உதவி காவல் ஆணையரின் வேண்டுகோளுக்கேற்ப, அ.சா.7, 30.11.2001 அன்று சென்னை, கோட்டூர்புரம் காவல் நிலையத்திற்குச் சென்றார். அவரது முன்னிலையில், 2-ஆம் எதிரி, அ.சா.42-ஆன காவல்துறை ஆய்வாளரிடம், அவரை கொடைக்கானலுக்கு அழைத்துச் சென்றால், டைகர்-சோழாவில் சாந்தகுமாரின் உடலை வீசியெறிந்த இடத்தை அடையாளங்காட்டுவதாகத் தெரிவித்தார். அதன்படியே, 2-ஆம் எதிரி, 01.12.2001 அன்று மேற்படி இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அவர் சடலத்தை அப்புறப்படுத்திய இடத்தை சுட்டிக்காட்டி, மேலும், காவல்துறை வைத்திருந்த நிழற்படங்களிலிருந்து இறந்தவரின் சடலத்தை அடையாளங்காட்டினார். மேலும், அ.சா.7-இன் சான்றுரையில், மறுநாளான அதாவது, 02.12.2001 அன்று அ.சா.1 மற்றும் 2 வந்து, நிழற்படங்களில் தெரிந்த சடலத்தை அடையாளங்காட்டியதாகவும், சட்ட விதிமுறைகள் முடித்தபிறகு, 2 நாட்கள் கழித்து, சடலம் தோண்டியெடுக்கப்பட்டது என்றும் சாட்சியமளித்தார். மேலும், 6-ஆம் எதிரி, 13.12.2001 அன்று சாலிகிராமம் சாலையிலுள்ள அவரது காலனிக்கு அழைத்துச் சென்றால், இறந்தவரின் பண்பை (சா.பொ.7)-ஐயும், தங்க சங்கிலி (சா.பொ.9)-ஐயும் ஒப்படைத்து, அடையாளங்காட்டுவதாகத் தெரிவித்ததாகவும், 6-ஆம் எதிரியின் கூற்றின்பேரில் அவை கைப்பற்றப்பட்டன என்றும் சாட்சியமளித்தார். மேலும்,

இறந்தவர் கடைசியாகக் காணப்பட்ட டாடா சுமோவிலிருந்து ஒரு லுங்கி (சா.பொ.15)-ஐ கைப்பற்றியதைக் குறித்தும் அ.சா.7 சான்றுரைத்துள்ளார். எதிர்த்தரப்பு சார்பாக பரிசீலிப்பதற்குரிய எந்தவொரு முக்கியமான கூறும் அ.சா.7-இன் குறுக்கு விசாரணையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

திரு. சுசீல் குமார் அவர்களால் வாதிடப்பட்டதாவது, அ.சா.7-இன் முன்பாக 2-ஆம் எதிரி அளித்த ஒப்புதலுரை சாட்சியமாக ஏற்கத்தக்கதல்ல. எதிரி காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தபோது, எதிரியால் அளிக்கப்படும் ஒப்புதலுரை, அனுமதிக்கத்தகாத ஒப்புதலுரை என்பதில் மறுப்புரை ஏதுமிருக்கமுடியாது. இங்குள்ள ஒப்புதலுரை, காவல் துறையின் முன்னிலையில் எடுக்கப்பட்டதால், அது நீதித்துறை சாரா ஒப்புதலுரையாகச் சொல்லப்படமுடியாது. அது, அவ்வாறிருக்கையில், காவல் துறையினரின் முன்பாக எதிரியால் ஒப்புதலுரை அளிக்கப்பட்டு, ஒப்புதலுரையின் ஒரு பகுதியானது குற்றத்திற்குட்படுத்தும் ஏதேனும் சான்றாதாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு வழிகோலுமானால், அப்பகுதி மட்டுமே இந்திய சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 27-இன் கீழ் அனுமதிக்கத்தக்கதாகும். சில சான்றுப் பொருட்களை கைப்பற்றுவது தொடர்பான அந்த ஒப்புதலுரையின் பகுதி மட்டுமே சாட்சியமாக ஏற்கப்பட்டு சார்ந்துநிற்கப்படும் என்பதால் அதைச் சார்ந்துநின்றலும் சட்டத்திற்குட்பட்டிருந்தது.

28. அ.சா.26, 27, 29, 32 மற்றும் 33 ஆகியோரின் சாட்சியம் இறந்தவரின் உடலை கைப்பற்றுவதற்குரிய முக்கியமான அம்சமாகும். வன அலுவலரான அ.சா.26 இராமன், 31.10.2001 அன்று வன காவலரான முருகேசன் (அ.சா.21)-உடன் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தபோது, அவர்கள் டைகர்-சோழா வனப்பகுதிலுள்ள பள்ளத்தாக்கில் சடலத்தைக் கண்டதாக கூறினர். சடலத்தில் நீல நிற கோடிட்ட முழுக்கைச் சட்டையும், சந்தன நிற கால்சட்டையும், கருப்பு நிற இருப்புவார்ப்பட்டையும் (பெல்ட்) இருந்தது. சடலத்தைக் கண்டதன்பேரில், அ.சா.26 மற்றும் அ.சா.27 கொடைக்கானல் காவல் நிலையத்திற்குச்சென்று, அடையாளம் தெரியாத சடலத்தை கண்டெடுத்தது தொடர்பான முதல் தகவல் (அ.சா.ஆ.42) தாக்கல் செய்தனர். அதன்பின்னர், காவல் துறையினர் நிழற்படக் கருவியுடன் சம்பவ இடத்திற்கு வந்து, சடலத்தை நிழற்படம் எடுத்தனர். அ.சா.26-ஆல் என்ன சொல்லப்பட்டதோ, அவற்றை அ.சா.27 மீண்டும் உறுதிசெய்து, உடல் சடலக்கூறாய்வுக்காக, காவல்துறையினரால் மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டதாகச் சான்றுரைத்துள்ளார்.

கொடைக்கானல் காவல்நிலையத்தின் உதவி காவல் ஆய்வாளரான அ.சா.29, சாட்சியமளித்ததாவது, அ.சா.26 மற்றும் 27, 31.10.2001 அன்று புகார் ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தனர். அது, அதேநாளன்று பதிவுசெய்யப்பட்டது. அதன்பின்னர், அ.சா.29 வேறுசில நபர்களுடன், டைகர்-சோழாவிலுள்ள சம்பவயிடத்திற்குச் சென்று, மேற்குறிப்பிடப்பட்ட உடைகளை அணிந்திருந்த சுமார் 30 வயதுடைய ஆணின் சடலத்தைக் கண்டனர். அவர் சடலத்தை அனைத்து கோணங்களிலிருந்தும் புகைப்படங்கள் எடுத்து, பார்வை மகஜர் (அ.சா.ஆ.45) மற்றும் சடலத்தின் பஞ்சநாமா (அ.சா.ஆ.46)-ஐயும் தயார் செய்தார். அதன்பின்னர், சடலமானது, சடலக்கூறாய்வுக்காக அரசு மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டது. சடலமானது, அடையாளம் காணப்படாததாலும், உறவினர்கள் எவரும் இல்லாததாலும், தலைமைக் காவல் அலுவலரான செபாஸ்டியன் (அ.சா.32)-இடம் உடலை மாநகராட்சி மயானத்தில் புதைக்கும்படி அவர் கூறினார். மேலும், அவர், அ.சா.32-இடம் சடலம் புதைக்கப்பட்ட இடத்தை குறியீடு செய்யும்படி கூறினார். அவர், குறுக்கு விசாரணையில், குறிப்பிடப்பட்ட படங்கள் சம்பவயிடத்தில் எடுக்கப்பட்ட அசல் புகைப்படங்களேயாகும் என்ற கூற்றை அவர் மறுத்துள்ளார். மேலும், அவர், பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கின் ஒளியில் சடலத்தின் பிரேத விசாரணை நடத்தி, அதன் அறிக்கையை தயார் செய்ததாகவும் சான்றுரைத்துள்ளார். சடலத்தின்மீது தழும்பை கண்டிருந்தாலும், அதைப்பற்றி அவர் பார்வை மகஜரில் குறிப்பிடவில்லை. பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கொளியில் சட்டையின் நிறமானது பழுப்பு நிறமாகக் காணப்பட்டது, ஆனால், அவர் காலையில் மீண்டும் அதை சரிபார்த்தபோது, உண்மையில் அது நீல நிறம் என்பதை உணர்ந்து, மகஜரில் அதை அடித்துவிட்டு தக்கவாறு திருத்தி எழுதினார்.

அ.சா.29-ஆல் என்ன சான்றுரைக்கப்பட்டுள்ளதோ, அதையே தலைமை காவலரான அ.சா.32-ம் கூறினார். அ.சா.33-ஆன அனிதலையால் சடலம் புதைக்கப்பட்டபோது அவர் அங்கிருந்தார். புதைக்கப்பட்ட இடத்தில் ஒரு அடையாளத்தை வைக்கும்படி அவருக்கு அறிவுறுத்தினார். அ.சா.32, தாசில்தாரின் முன்னிலையில் சடலத்தை தோண்டி எடுத்து, அவரது கட்டளையின்பேரில், மேடான இடத்தில் அவர் சடலத்தை வைத்தார். அ.சா.1-ஆன ஜீவஜோதி சடலம் அவரது கணவருடையதுதான் என்று அடையாளங்காட்டி, அழுதுகொண்டே அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றார் என்றும் அவர் சாட்சியம் அளித்தார். அவர் (அ.சா.32) சடலத்தைப் புதைத்து, அவ்விடத்தை அடையாளங்காண, தலைப்பகுதிக்கு அருகில் ஒரு பாறைக்கல்லை அடையாளக்குறியீடாக வைத்தார் என்று

சான்றுரைத்துள்ளவரான அ.சா.33-ஆல் புதைத்ததைக்குறித்து அ.சா.32-இன் கூற்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

29. அ.சா.35 மற்றும் 38 (இறந்தவரின் சடலக்கூறாய்வை நடத்திய மருத்துவர்கள்)-இன் சான்றுரையை நாம் கருக்கமாக விவாதிக்கலாம். அ.சா.35 முதல் சடலக்கூறாய்வை நடத்தினார். அவர் தனது முதல் விசாரணையில், கழுத்தின் நாவடி எலும்பு உடைந்து காணப்பட்டதுடன், முளை அழுகிய நிலையில் காணப்பட்டதாக தெரிவித்துள்ளார். சடலக்கூறாய்வு நடத்துவதற்கு 3-இலிருந்து 5 நாட்களுக்கு முன்னதாக அந்நபர் இறந்திருக்கக்கூடும் என்று அவர் கருத்துரைத்தார். அந்நபரை, லுங்கி போன்ற துணிவகையைப் பயன்படுத்தி கழுத்தை நெரித்ததன் காரணமாக நாவடி எலும்பானது உடைந்திருக்கக்கூடும். உடலை தோண்டியெடுத்ததன்பேரில், இரண்டாம் சடலக்கூறாய்வு நடத்தியவரான அ.சா.38-ம், சடலம் தோண்டி எடுக்கப்பட்ட இடத்தில் இருந்தார். உடல் தோண்டி எடுக்கப்பட்டபோது, அவ்விடத்தின் தென்பகுதியில் ஒரு சிறிய கல்லுடன், மரக்கட்டை ஒன்று வைக்கப்பட்டிருந்ததை அவர் கண்டதாக அ.சா.38 சான்றுரைத்தார். மேலும், சடலத்தின் அடியையிற்றின் கீழ் வலது பகுதியில் பழைய காயத்தழும்பு ஒன்று சடலக்கூறாய்விற்கு முன்பே இருந்ததாகவும், நாவடி எலும்பு உடைந்திருந்ததாகவும், நாவடி எலும்பு உடைந்து எலும்பு முறிவு காணப்பட்டதாகவும், அது, பென்சிடின் ஆய்வு மூலம் உறுதிசெய்யப்பட்டது என்றும் அவர் சான்றுரைத்தார். கழுத்து நெரிக்கப்பட்டதன் காரணமாக இறப்பு ஏற்பட்டதாகத்தொரிகிறது என்று அவர் கருத்துரைத்திருந்தார்.

30. மேலும், கையெழுத்து நிபுணரான அ.சா.36-இன் சான்றுரை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இறந்தவர், அ.சா.1 மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் ஆகியோருடன் எதிரிகள் தங்கியிருந்த பல்வேறு உணவகங்களின் பதிவேடுகளும் விசாரணையின்போது திரட்டப்பட்டன. அ.சா.36, உணவகத்தின் பதிவேடுகளிலுள்ள கையெழுத்துகளை எதிரிகளின் கையெழுத்துகளுடன் ஒப்பிட்டு, உணவக பதிவேடுகளில் உள்ள கையெழுத்துகள் 4, 5, 6 மற்றும் 8-ஆம் எதிரிகளுடையன எனக் கருத்துரைத்தார். உண்மையிலேயே, அ.சா.1 மற்றும் அவரது குடும்பத்தினரை அவர்கள் சாட்சியமளித்தபடியே எதிரி பல்வேறு இடங்களுக்கு அழைத்துச்சென்றார் என்ற முடிவுக்கு அது துணைநிற்கிறது.

31. சடலத்தை அடையாளங்காணும்பொருட்டு, டி.என்.ஏ. சோதனை நடத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்றும், உறுதியான சான்றுப்பகுதியாகயிராத முகத்தோற்ற

படிநிலை சோதனை (Superimposition Test)-இன் அடிப்படையில் மட்டுமே, அடையாளங்காணுதல் என்பது முறையானதாக இருக்காது என்றும் திரு. சுசீல் குமார் வாதிட்டார்.

இந்திய சாட்சியச் சட்டம், பிரிவு 45-இல் குறிப்பிடப்பட்டபடி, டி.என்.ஏ. சான்றுங்கூட கருத்துரைச் சான்றின் தன்மையிலுள்ளது என்ற பொருண்மையைக் குறித்து எவரும் புறக்கணிக்கமுடியாது. சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, நீதிமன்றத்தின் முன்பு சாட்சியமளிப்பதில் வல்லுநர் மிக முக்கியமான பங்காற்றுகின்றார். குறிப்பாக, கருத்துரைச் சான்றின் முழுமையான பயனும், நோக்கமுமே, அயல்நாட்டு சட்டம், அறிவியல், கலை முதலியவை தொடர்புடைய வினாக்களின்பேரில் நீதிமன்றம் தாமே கருத்துரை அளிப்பதற்கு தொழில்நுட்ப வல்லுநரை கொண்டிருக்காததன்பேரில் நீதிமன்றம் அதன் கருத்துரையை வழங்குவதற்கு அதற்கு உதவுவதேயாகும். குற்றவியல் வழக்குகளில், எறிபொறியியல், கைரேகை ஒத்திசைதல், கையெழுத்து ஒப்பீடு, மேலும், தற்போதைய வழக்கில் காணப்படுவதுபோன்ற டி.என்.ஏ. சோதனை செய்தல் அல்லது முகத்தோற்றப் படிநிலை சோதனை தொழில்நுட்பம் போன்ற அம்சங்கள் தொடர்புடைய அத்தகைய வினாக்களும் இருக்கலாம்.

32. ரமேஷ் சந்திர அகர்வால் -எதிர்- ரீஜன்சி உறாஸ்பிடல் லிமிடெட் மற்றும் பலர், (2009) 9 எஸ்.சி.சி. 709-இல், இந்நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் கருத்துரைகளைக் குறிப்பிட்டு, இந்நீதிமன்றத்தின் முன்பாக கருத்துரைச் சான்றளிக்கும் வல்லுநர் சாட்சியின் பங்கானது விளக்கப்படலாம்:

"16. நீதிமன்றமானது நம்பத்தகுந்த முடிவை எட்டுவதற்கு இயல்விக்கும் சான்றினை மட்டுமே பரிசீலிப்பதை உறுதி செய்வதற்கு சாட்சியச் சட்டமானது வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. வல்லுநர் சாட்சியத்தினை ஏற்கப்படுவதற்கான மிக முக்கியமான தேவைப்பாடானது, வல்லுநர் சாட்சியத்தை கேட்பது அவசியமாகும். சோதனைமுறை என்பது ஒரு பாமரனின் அறிவிற்கும், அனுபவத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட விடயமாகும். எனவே, மருத்துவம் சம்பந்தமான பிரச்சினையைத் தீர்வு செய்வதற்கு, வல்லுநரின் கருத்தைக்கேட்பது அவசியமாகும். சம்பந்தப்பட்ட அறிவியல்பூர்வமான

வினாவானது நீதிமன்றத்தின் அறிவிற்குட்படாததாக அனுமானிக்கப்-
படுகிறது. இவ்வாறு அறிவியல் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் மிகவும்
தனித்தன்மை உடையதாகும், மேலும், ஒருவேளை மறைபொருளாக
இருந்தாலும், வல்லுநரின் முதன்மையான பங்கை மறுத்துரைக்க
முடியாது..." (வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது)

சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, வல்லுநர் சாட்சியானவர் அவரது நிபுணத்துவ
அடிப்படையில் உரிய காரணங்களுடன் ஆக்கப்பூர்வமானவகையில் நீதிமன்றத்திற்கு
உதவுவதே அவரது கடமையாகும். அதன்பொருட்டு, நீதிமன்றம் தக்க
முடிவெடுப்பதற்காக வல்லுநரால் அளிக்கப்பட்ட அத்தகைய சான்றாவணங்களையும்,
காரணங்களையும் மதிப்பிட்டு, தன்னியல்பான தீர்ப்பை வழங்கலாம். அது
அவ்வாறிருக்கையில், கருத்துரைச் சான்றானது அறிவுறுத்தும் தன்மையுடையது
என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. நீதிமன்றம் வல்லுநர்களின் சாட்சியத்தால்
கட்டுப்படுத்தப்படுவதில்லை. (காண்க: மாநில அரசு (தில்லி நிர்வாகம்) -எதிர்- பாலி
ராம், (1979) 2 எஸ்.சி.சி. 158; இமாச்சலப் பிரதேச மாநில அரசு -எதிர்- ஜெய் லால்
மற்றும் பலர், (1999) 7 எஸ்.சி.சி. 280; பாசோ பிரசாத் மற்றும் பலர் -எதிர்- பீகார்
மாநில அரசு, (2006) 13 எஸ்.சி.சி. 65; (மேற்கண்ட) இரமேஷ் சந்திர அகர்வால் -எதிர்-
ரீஜன்சி உறாஸ்பிட்டல் லிமிடெட் மற்றும் பலர்; மலாய் குமார் கங்குலி -எதிர்- டாக்டர்
சுகுமார் முகர்ஜி மற்றும் பலர், (2010) 2 எஸ்.சி.சி. (கிரி.) 299).

33. மற்ற அனைத்து கருத்துரைச் சான்றினைப்போன்று, டி.என்.ஏ. சான்றுக்குரிய
சான்று மதிப்பு, வழக்குக்கு வழக்கு மாறுபட்டு, வழக்கின் பொருண்மைகளையும்,
சூழ்நிலைகளையும் சார்ந்துநிற்கிறது. மாறுபாடுடையதாய் இருந்தாலும் அல்லது
உறுதிப்படுத்துவதாயிருந்தாலும் மற்ற ஆவணச் சான்றுக்கும் சான்று
மதிப்பளிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ச்சிகண்டுவரும் அறிவியல் மற்றும்
தொழில்நுட்பத்துடன் டி.என்.ஏ. சான்றின் துல்லியமும் மேம்பட்டுவருதலால், அதை
மேன்மேலும் நம்பத்தக்கதாகக்கூறத்தென்றாலுங்கூட, அது தவறுக்கிடமளிப்பதாகச்
சொல்லப்படும் நிலையை இன்னும் நாம் அடையவில்லை. இவ்வாறாக டி.என்.ஏ. சான்று
இல்லாதநிலையில், குறிப்பாக தரப்பினருக்காதரவாக மற்ற உறுதியான மற்றும்
நம்பத்தக்க ஆவணச்சான்று உள்ளபோது, அத்தரப்பினருக்கு எதிரான எதிர்நிலை
அனுமானத்திற்கு வழிகோலும் எனச் சொல்லப்படமுடியாது.

34. இறந்தவரை அடையாளங்காண்பதற்காக இவ்வழக்கில் நடத்தப்பட்ட முகத்தோற்ற படிநிலை சோதனையைச் சார்ந்துநிற்கும் தகுதி குறித்த வினாவுக்கு இது எங்களை இட்டுச் செல்கிறது. மேலேகண்டவாறு, முகத்தோற்ற படிநிலை தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான சான்று உறுதியான சான்றுப்பகுதியல்ல என்று மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் வாதிட்டுள்ளார். இக்கருத்துடன் உடன்படியியலாதென நாங்களே அறிகிறோம். முகத்தோற்ற படிநிலை அடிப்படையிலான சான்று, வல்லுனர்களின் கருத்தின் அடிப்படையிலானது என்பதிலும் மறுப்பேதுமில்லை. அடையாளங்காணும் நோக்கங்களுக்கான இந்திய புலனாய்வுகளில் முகத்தோற்ற படிநிலை தொழில்நுட்பப் பயன்பாடு என்பது ஒரு புதிய செய்தியல்ல என்பதை நாங்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறோம். குறிப்பிடத்தக்கவகையில், இது, நிதாரி கொலைகள், 2008-ஆம் ஆண்டில் கோவாவில் நடந்த இரத்தக் கொலை சம்பவம், அதற்கு முன்னர் நடந்த மோர்னி உறில் கொலை வழக்கு, சில காலத்திற்கு முன் 1996-ஆம் ஆண்டில் நடந்த பஹர் கஞ்ச் குண்டு வெடிப்பு வழக்கு மற்றும் 2005-ஆம் ஆண்டில் நடந்த உதம்பூர் கொலை வழக்கு ஆகியவை தொடர்பான புலன்விசாரணைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது [காண்க: மோடியின் மருத்துவ சட்டவியல் மற்றும் நச்சுட்டாய்வியல், பாடநூல் 26-ஆவது பதிப்பு, 2018 பக்கங்கள் 267-271 (Modi, A Textbook of Medical Jurisprudence and Toxicology, 26th Edn., 2018. PP.267-271)] இது ஒரு ஏற்கத்தக்க கருத்துரைச் சான்றுப்பகுதியாகும் என தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகிற பல சந்தர்ப்பங்களில் [காண்க: சங்கர் -எதிர்- தமிழ்நாடு மாநில அரசு, (1994) 4 எஸ்.சி.சி. 478; சுவாமி ஷரத்தானந்தா -எதிர்- கர்நாடக மாநில அரசு, (2007) 12 எஸ்.சி.சி. 288; காவல் ஆய்வாளர், தமிழ்நாடு மாநில அரசு -எதிர்- ஜான் டேவிட், (2011) 5 எஸ்.சி.சி. 509 மற்றும் மகேஷ் தானாஜி ஷிண்டே -எதிர்- மகாராஷ்டிர மாநில அரசு, (2014) 4 எஸ்.சி.சி. 292] முகத்தோற்றப் படிநிலை மூலமாக இறந்தவரை அடையாளங்காட்டல் என்பதன்பேரிலேயே இந்நீதிமன்றம் சார்ந்து நின்றுள்ளது.

35. மேற்படி பத்திகளில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள இந்நீதிமன்றத் தீர்மானங்களானதும், கடைசியாகப் பார்த்த சூழ்நிலை, உட்கருத்து, இறந்தவருக்குச் சொந்தமான உடைமைகளின் கைப்பற்றுகை போன்ற இன்னும் பல அம்சங்களை உள்ளடக்கிய சூழ்நிலைச் சான்றின் அடிப்படையிலானவை; ஆகவே, எதிரி குற்றவாளி என்ற முடிவினை அடைவதற்கு, முகத்தோற்ற படிநிலை தொழில்நுட்பமானது, குற்றத்திற்குட்படுத்தும் ஒரே காரணியாக எந்த வழக்கிலும் சார்வுறப்படவில்லை என்பது

குறிப்பிடத்தக்கது. உண்மையில், (மேற்படி) **மகேஜ் தானாஜி உதிண்டே** என்ற வழக்கில், டி.என்.ஏ. சோதனைக்குட்படுத்தக் கோரும் வாய்ப்பினை நீதிமன்றமும் பெற்றிருந்தது மற்றும் (மேற்படி) **ஜான் டேவிட்** என்ற வழக்கில், பலியானவரின் அடையாளத்தைக் கண்டறிவதற்கு, இறந்தவருக்கு டி.என்.ஏ. சோதனை செய்யவும், பல்லை சோதனை செய்யவும் கோரப்பட்டது. இது, நீதிமன்றங்களின் அறுதியிடப்பட்ட சீரான நடைமுறையாகும்; அவை பொதுவாக, தவறுக்கிடமளிக்கும், குற்றத்திற்குட்படுத்தும் ஒரே சூழ்நிலையான கருத்துரை சான்றின்மீது சார்ந்து நிற்பதில்லை. குறிப்பாக, முகத்தோற்றப் படிநிலை தொழில்நுட்பமானது தவறுக்கிடமளிப்பதாகக் கருதப்படவியலாத ஒன்று என்பது உண்மை.

36. மேற்படி விவாதத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, முகத்தோற்றப் படிநிலை சோதனையை, சடலத்தை அடையாளங்காண்பதற்காக அறுதியான ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ளப்படமுடியாது, ஏனென்றால், அதுவே அடையாளத்தை அறுதியாக நிலைநாட்டாது என கருத்துரைத்ததில் உயர் நீதிமன்றம் நியாயப்படுத்தப்பட்டதென நாங்கள் தீர்மானிக்கிறோம். எனினும், இவ்வழக்கில், முகத்தோற்றப் படிநிலை சோதனையானது, அரசுத்தரப்பால், அதனுடைய வழக்கை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும்பொருட்டு, அ.சா.1 மற்றும் 2-இன் சாட்சியத்திற்கு உறுதியூட்ட, சார்ந்து நிற்கப்பட்ட சான்றின் ஒரு பகுதியேயாதலால், இக்கருத்தின்பேரிலான வல்லுநரின் சான்றுரையை உயர் நீதிமன்றம் சரியாகவே ஏற்றுக்கொண்டது.

37. மேலும், சோதனையானது மூன்று வெவ்வேறு முறைகளைப் பயன்படுத்தி அதாவது, படக்காட்சி முகத்தோற்றப் படிநிலை சோதனை, நுண்பதிவுக் காட்சிமுறை மற்றும் பஸ்தோற்ற அமைப்புமுறை ஆகியவற்றின் மூலம் நடத்தப்பட்டது என்பது முகத்தோற்றப் படிநிலை சோதனை நடத்தியவரான அ.சா.34 மருத்துவர் ஜெயபிரகாஷின் சாட்சியத்திலிருந்து தெளிவாகிறது. அத்தகைய சான்றின் நம்பகத்தன்மை குறித்து எதிர்ப்புகள் இருந்தாலும், நீதிமன்றங்கள், பின்பற்றப்படும் ஆராய்ச்சிமுறையை கவனமாக மதிப்பிட்ட பின்னர், சடலத்தை அடையாளங்காணுதல் தொடர்பாக அ.சா.34-ஆல் எட்டப்பெற்ற காண்முடிவினை ஏற்றுக்கொண்டன, நீதிமன்றங்களால் எட்டப்பெற்ற அத்தகைய முடிவில் நாங்கள் பிழையேதும் காணவில்லை.

38. ஆகவே, சடலத்தை அடையாளங்காண்பது தொடர்பாக, விசாரணை நீதிமன்றத்தாலும், உயர் நீதிமன்றத்தாலும் அ.சா.34-இன் அறிவியல்பூர்வ சான்று

சரியாகவே நம்பப்பட்டு, அ.சா.1 மற்றும் 2-இன் சான்றுக்கு வலுவூட்டுகிறது என நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்த அம்சத்தின்பேரிலான அரசுத்தரப்பு கூற்றுக்கு ஆதரவாக பிற நம்பத்தக்க ஆவணச்சான்றினை முன்னிட்டு, இறந்தவரின் சடலத்தை அடையாளங்காணுவதில் நம்பகத்தன்மையைத் தீர்மானிக்கையில், டி.என்.ஏ. சோதனை மிகப்பெருமளவில் நீதிமன்றங்களுக்கு உதவிபுரியக்கூடியது என்றாலும், டி.என்.ஏ. சோதனை நடத்தாமையும், முகத்தோற்ற படிநிலை சோதனை மூலம் அடையாளம் காணுதல் தொடர்பான சான்றின்பேரிலான நம்பகத்தன்மையும் முறையற்றது என்ற வாதத்தை நாங்கள் நிராகரிக்கிறோம். டி.என்.ஏ. ஒப்பீட்டுச் சோதனைகளை நடத்தும்பொருட்டு இறந்தவரின் பெற்றோர்கள், சம்பவம் நடந்த தொடர்புடைய காலத்தில் உயிருடனிருந்தனர் என்பதான எந்த ஆதாரமும் கொண்டுவராததால் இது முற்றிலும் உண்மையாகிறது.

39. மேற்குறிப்பிடப்பட்டவாறு 6-ஆம் எதிரியின் ஒப்புதலுரையின் அடிப்படையில், அவரது வீட்டிலிருந்து அ.சா.1-இன் புகைப்படம், தங்கச் சங்கிலி போன்றவை அடங்கியுள்ள பை கைப்பற்றப்பட்டன என்பதும் அ.சா.1-ஆலும், அவரது குடும்பத்தினராலும் இறந்தவருக்கு சொந்தமானவை என உறுதியாகவே அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ளன என்பதை வலியுறுத்திக்கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

40. டைகர்-சோழாவிலிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட சடலமானது, அ.சா.1-ஆலும், அவரது குடும்பத்தினராலும் சாந்தகுமாருடையதென்றும், அது, இரு காட்டிலிருந்து தோண்டியெடுக்கப்பட்டதென்றும் மேலே விவாதிக்கப்பட்ட சாட்சிகளின் சாட்சியங்களிலிருந்து போதியளவில் தெளிவாகிறது. 6-ஆம் எதிரி சடலம் அகற்றியது குறித்து அளித்த ஒப்புதலுரையின் அடிப்படையில் விசாரணைக்குமுனை, டைகர்-சோழா காட்டுப்பகுதியிலிருந்து சடலம் கைப்பற்றப்பட்ட அந்த இடத்திற்கே அழைத்துச் சென்றார். எதிரி சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு காவல்துறையினரை அழைத்துச் செல்வதற்கு முன்பாகவே சடலம் கைப்பற்றப்பட்டுவிட்டது என்பதாலேயே, இவ்வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்த ஒப்புதலுரையின் அடிப்படையிலான கைப்பற்றுதலானது, சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 27-இன்படி அதன் செல்லுந்தன்மையை எதிர்மறையாக்காது என்பது இத்தறுவாயில் குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும்.

எங்களுடைய ஆழ்ந்த கருத்துப்படி, 2-ஆம் எதிரியின் கூற்றின்பேரில் இறந்தவரின் சடலத்தைக் கைப்பற்றியதும், இறந்தவரின் புகைப்படங்கள், உடைகள்

மற்றும் உடைமைகள் மற்றும் அவரது தழும்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், அ.சா.1, அவரது குடும்பத்தினர், மேலும், எதிரி ஆகியோரால் சடலம் சாந்தகுமாருடையதென அடையாளங்காட்டியதும் அனைத்து நியாயமான சந்தேகத்திற்கப்பாற்பட்டு நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

41. மேலே குறிப்பிடப்பட்டவாறு மற்ற சூழ்நிலைகளைத் தவிர கடைசியாகப் பார்த்த சான்று தொடர்பான சூழ்நிலையை நியாயமான சந்தேகத்திற்கப்பால் அ.சா.1 மற்றும் 2-இன் சாட்சியம் மெய்ப்பிக்கிறது. மேலே குறிப்பிடப்பட்டவாறு, 1-ஆம் எதிரியின் கட்டளைப்படி இறந்தவரை கூட்டிச்சென்ற எதிரியுடன்தான் இறந்தவர் கடைசியாகக் காணப்பட்டார் என்று அவர்கள் இருவரும் தங்கள் சாட்சியத்தில் ஒருமித்தும், உறுதியாகவும் சான்றுரைத்துள்ளனர். எதிரிகளுக்கு எதிராக உறுதியான சாட்சியத்தை மறுதலித்து கு.வி.மு.ச., பிரிவு 313-இன் கீழான அவர்களின் வாக்குமூலங்களிலிருந்து நம்பத்தகாத விளக்கமேதுமில்லை. அவர்கள் எப்போது இறந்தவரை விட்டகன்றனர் என்பது குறித்த மேற்படி சூழ்நிலையை விளக்கும் பொறுப்பு எதிரிமீது அமைந்திருந்தபோதிலும், இங்குள்ள எதிரியால் இது தொடர்பாக விளக்கமேதும் அளிக்கப்படவில்லை. எனவே, எதிரிக்கு எதிராக எதிர்நிலை அனுமானம் எடுக்கப்படவேண்டும். எதிரியால் அத்தகைய விளக்கமேதும் அளிக்கப்படாமை என்பது சங்கிலித்தொடர் போன்ற சூழ்நிலைகளில் ஒரு கூடுதல் இணைப்பை சேர்க்கிறது என்று குறிப்பிடலாம்.

மேலும், பிரிவு 313-இன் கீழ் எதிரிகளின் வாக்குமூலத்தைப் பதிவு செய்கையில் அ.சா.1-ஆல் சான்றுரைக்கப்பட்டவாறு கடைசியாகப் பார்த்த சூழ்நிலை தொடர்பான சான்று குறித்து அவர்களிடம் ஏதும் வினவப்படவில்லை என்று திரு. கசில் குமார் அவர்களால் வாதிடப்பட்டதென்றாலும், வினா எண் 22 மற்றும் வினா எண் 30 குறிப்பாக, கடைசியாகப் பார்த்த சூழ்நிலை என்ற சான்று தொடர்பானது, மேலும் அவற்றை குறித்து 1-ஆம் எதிரியிடம் வினப்பட்டது. மற்ற மேல்முறையீட்டாளர்களிடம் அவ்வாறே வினவப்பட்டது. அரசுத்தரப்பால் அளிக்கப்பட்ட சான்றில் அவர்களுக்கெதிராக தோன்றும் குற்றத்திற்குட்படுத்தும் சூழ்நிலைகள் அனைத்தையும் முழுமையாக விளக்குவதற்கேதுவாக அ.சா.1-உடன் சாந்தகுமாரையும் 26.10.2001 அன்று காரில் அழைத்துச் சென்றது, அழகிய நிலையில் சடலம் கண்டெடுக்கப்பட்டது மற்றும் அதனுடைய சடலக்கூறாய்வு போன்றவை குறித்து தொடர்புடைய வினாக்கள்

அனைத்தும் எதிரிகளிடம் வினவப்பட்டன என்பது பிரிவு 313-இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட எதிரிகளின் வாக்குமூலங்களைப் பார்வையிடுவதிலிருந்தும் தெரியவருகிறது. கடைசியாகப் பார்த்தல் என்ற கோட்பாடு மெய்ப்பிக்கப்பட்டால், சம்பவம் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது, அவருடன் கடைசியாகக் காணப்பட்ட பலியானவருக்கு என்ன நேர்ந்தது என்று விளக்கமளிக்கும் பொறுப்பை எதிரி மீது வைத்து, மெய்ப்பிக்கும் பொறுப்பை எதிரிமீது மாற்றிவிடுகிறது என்பது இந்நீதிமன்றத்தின் தொடர்ச்சியான தீர்ப்புரைகளின் மூலம் நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது என்று கருத்துரைக்கத் தேவையில்லை. கையிலுள்ள வழக்கைப்போன்று, இது தொடர்பாக எதிரி தரப்பில் விளக்கமேதும் அளிக்காமையோ அல்லது தவறான விளக்கமளிப்பதோ, அவரது குற்றத்திற்கு ஆதரவாக அவருக்கு எதிராக உறுதியான அனுமானம் எழுவதற்கு வழிவகுத்து, சங்கிலித்தொடர் போன்ற சூழ்நிலைகளில் ஒரு கூடுதல் இணைப்பைச் சேர்த்துவிடுகிறது. [பார்க்க: ரோஉந்தாஜ் குமார் -எதிர்- உறியானா மாநில அரசு, (2013) 14 எஸ்.சி.சி. 434; திரிமுக மரோதி கிரகான் -எதிர்- மகாராஜ்டிர மாநில அரசு (2006) 10 எஸ்.சி.சி. 681].

42. பதிவு எண் டி.என். 09 க்யூ. 1310 (சா.பொ.3) கொண்ட டாடா சுமோவும், பழனி பெட்ரோல் நிலையத்தில் எரிபொருள் நிரப்பப்பட்டதற்கான பணிப் பதிவேடும், இரகீது புத்தகமும் (அ.சா.ஆ.32) பறிமுதல் செய்யப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்புடைய நாளன்று கொடைக்கானலுக்கு போகும்வழியில் பழனியில் பெட்ரோல் நிலையத்தில் எரிபொருள் நிரப்பப்பட்டது என்ற பொருண்மையிலிருந்து தெளிவாவதைப்போன்று, இறந்தவருடன் எதிரிகள் டாடா சுமோவில் பயணஞ்செய்து, உண்மையில் கொடைக்கானல் நோக்கி சென்றனர் என்பதைக் காட்டுவதற்கு இது மிகவும் முக்கியமான சான்றாகும்.

43. எங்களுடைய ஆழ்ந்த கருத்தின்படி, மேற்குறிப்பிடப்பட்ட உறுதியூட்டும் சான்றுடன், அ.சா.1 மற்றும் 2-இன் வலிமையான, ஒருமித்த, உறுதியான மற்றும் நம்பத்தக்க சான்றுரைகள், அரசுத்தரப்பு வழக்கை அறுதியாக மெய்ப்பிக்கின்றன. உட்கருத்து, கடைசியாகப் பார்த்த சூழ்நிலை 2-ஆம் எதிரியின் ஒப்புதலுரையின் அடிப்படையில் சடலத்தைக் கைப்பற்றுதல் போன்றவை குறித்தும், சடலத்தின் அடையாளங்காணுதல் குறித்தும் அ.சா.1 மற்றும் 2 அவர்களின் சான்றுரைகளில் உறுதியாக நின்றனர் என்பதை நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம். இச்சாட்சிகளின் சாட்சியத்தில், கற்பனைச்சுவையையோ அல்லது மிகைப்படுத்திக் கூறுதலோ எதனையும்

நாங்கள் காணவில்லை. மேலும், பிற அரசுத்தரப்பு சாட்சிகளின் சாட்சியம் (குறிப்பாக அ.சா.7, 26, 27, 29, 32 மற்றும் 33) ஒரே சீராகவும், ஒருமித்தும், நம்பத்தக்கதாகவும், அ.சா.1 மற்றும் 2-இன் சான்றுரையை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் உள்ளது, அது சங்கிலித்தொடர் போன்ற சூழ்நிலைகள் முழுமைபெற்று, எதிரியின் குற்றத்தை மட்டும் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்னும் முடிவெடுக்க எங்களுக்கு வழிகோலுகிறது. எங்களது ஆழ்ந்த கருத்தின்படி, சாந்தகுமாரின் கழுத்தை நெரித்து அவரை கொலைசெய்து டைகர்-சோழாவில் சடலத்தை வீசியெறிந்ததில் அனைத்து மேல்முறையீட்டாளர்களின் உடைந்தையை அரசுத்தரப்பு மெய்ப்பித்துள்ளது. அனைத்து குற்றவியல் வழக்குகளிலும், நியாயமான சந்தேகத்திற்கப்பாலான சான்றளிக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவசியமானதாயிருக்கையில், அச்சான்று முழுநிறைவாக இருக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை மற்றும் மனித செயல்பாடுகளின் மூலம் உண்மையை வெளிக்கொண்டுவருகிறபோது சில குறைபாடு ஏற்படலாம் என்பதாலேயே குற்றவாளியான எவரொருவரும் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்து செல்லமுடியாது. ஒரு குற்ற விசாரணையில் நீதி நல்குவதற்கான பாரம்பரிய கொள்கைபிடிப்பான உயர் சட்ட நுணுக்கமான அணுகுமுறையானது, பகுத்தறிவான, வாய்மை வழாத, மெய்யான அணுகுமுறை மூலம் மாற்றிக்கொள்ளப்படவேண்டும். சந்தேகத்தின் பலன் எப்போதும் நியாயமாக இருக்கவேண்டுமேயன்றி, கற்பனையானதாக இருக்கக்கூடாது என்பதால் சான்று விதியை இயல்புகடந்தவகையில் கடைப்பிடித்து, நீதியை பயனற்றதாக்கிவிடக் கூடாது. (காண்க: இந்தர் சிங் -எதிர்- மாநில அரசு (டெல்லி நிர்வாகம்), (1978) 4 எஸ்.சி.சி. 161 இமாச்சல பிரதேச மாநில அரசு -எதிர்- லேக் ராஜ் மற்றும் ஒருவர், (2000) 1 எஸ்.சி.சி. 247; தக்காஜி உறிராஜி -எதிர்- தாக்கூர் கூபர்சிங் சாமன்சிங் மற்றும் பலர், (2001) 6 எஸ்.சி.சி. 145; சாமான் மற்றும் ஒருவர் -எதிர்- உத்தர்காண்ட் மாநில அரசு, (2016) 12 எஸ்.சி.சி. 76).

44. ஆவணச் சான்று முழுமையையும் மற்றும் ஒட்டுமொத்த பொருண்மைகளையும், சூழ்நிலைகளையும் கருத்திற்கொண்டு, அரசுத்தரப்பு வழக்கை ஆவணச் சான்று முழுமையாக மெய்ப்பிக்கிறது, மேலும், விசாரணை நீதிமன்றமும், உயர் நீதிமன்றமும் தத்தமது முடிவுக்கு வருகையில், ஆவணச் சான்றினை அதன்படியாக முறையாகப் பரிசீலித்து, மதிப்பிட்டது என நாங்கள் அறிகிறோம். விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை, உயர் நீதிமன்றத்தால் மாற்றியமைக்கப்பட்டுவிட்டதால், அதில் தலையிட

வேண்டியதில்லை. எனவே, இம்மேல்முறையீடுகள் தோல்வியடைவதால், தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. என்.வி. இரமணா

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. மோகன் எம். சந்தானகவுடர்

மாண்புமிகு நீதியரசர் இந்திரா பானர்ஜி

புது டெல்லி,

29.03.2019.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."